Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 109.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 24 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱαδήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀρίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ ἀπορρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία	δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	» 45	» » 26

ΠΕΜΠΤΗ 24 Ὀκτωβρίου. —Ἀρέθα μάρτυρος.
—Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 30.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 57.
Σελήνης 24 ἡμερῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1891.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τὴν 17ην Μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου 1891 ἐγένετο λόγος πολὺς ἐνώπιον τῆς Βασιλικῆς Στατιστικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου περὶ φυλακῶν καὶ σωφρονιστηρίων παρουσίᾳ τῶν εἰδικωτέρων καὶ ἐμπειροτέρων ἀνδρῶν, τουτέστι διευθυντῶν καὶ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἀποικιῶν της.

Ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς προεδρευομένη παρὰ τοῦ Σὶρ Ρώσων. Ρώσσων (Sir Rawson. W. Rawson) ἀνέγνωσε τὴν ἔκθεσίν του ὁ κ. Φ. Ι. Μώατ, (F. I. Mouat) πρώην γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν τῆς Βεγγάλης τῶν Ἰνδιῶν καὶ δικαστὴς τῶν δικαστηρίων τῆς Καλκούτας, μέλος δὲ τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἐπιστημῶν· σὺν τοῖς ἄλλοις εἶπε καὶ τὰ ἑπόμενα.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς καταλλήλου καὶ ἀποτελεσματικῆς τιμωρίας τοῦ ἐγκλήματος ὑπῆρξε πάντοτε καὶ εἶνε θέμα τοσούτων διαφόρων ἰδεῶν.

Φρονῶ, ὅτι πρέπει τις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρῶτον τὸ ἠθικὸν μέρος, ἢ τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους τοὺς κανονίζοντας τὴν πορείαν, ἣν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, εἶτα δὲ νὰ τὰ ἐφαρμόσωμεν πρακτικῶς, ὅπως βεβαιωθῶμεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν κατὰ πόσον ἡ ἐφαρμογὴ εἶνε σύμφωνος μὲ τὰς ἀρχάς.

Εἰς τὸ Συνέδριον «τῆς Μετανοίας» τὸ συνελθὸν εἰς συνδιάσκεψιν τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔους εἰς Πετρούπολιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων του ἦτο καὶ τοῦτο· νὰ ἑορτάσουν τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ ἀποθανόντος ἐνδόξου φιλανθρωπιστοῦ τῶν φυλακῶν καὶ ἀποστόλου τῆς ἀνθρωπότητος Τζὼν Χάγουερ Howard) ὅστις ἐδημοσίευσε τὸ 1777 τὸ περιλάλητον σύγγραμμά του. «Κατάστασις τῶν φυλακῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας».

Γράφων δὲ περὶ τῶν φυλακῶν τῆς Ὁλανδίας λέγει· Ἐκεῖ οἱ κατάδικοι δὲν μεταφέρονται (trans ported) εἰς τὰς ἀγρίας ἀποικίας, ἀλλ' οἱ μὲν ἄνδρες τοποθετοῦνται εἰς ἀναγκαστικὰς ἐργασίας αἱ δὲ γυναῖκες ἐπίσης εἰς τὰ κλωστήρια καὶ ὁμοίας γυναικείας ἐνασχολήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀξιώματος. Κάμετους ἐπιμελεῖς διὰ νὰ γείνωσι καὶ τίμιοι».

Εἰς τὴν Ὁλανδίαν καὶ τὰ τέκνα τῶν καρατομηθέντων κακούργων ἢ τῶν καταδικασθέντων εἰς ἰσόβια δεσμά, ἢ τῶν μητέρων τῶν καταδικασθεισῶν εἰς τὰ ἀναγκαστικὰ κλωστήρια ἐπέμποντο εἰς τὰ ὀρφανοτροφεῖα καὶ ἐκεῖ ἐξεπαιδεύοντο ἔν τινι βιομηχανίᾳ, μὴ ῥιπτόμενα πεινάλεα εἰς τὰς ὁδούς, ὅπως γείνωσι τυχοδιῶκται καὶ ἀτυχῆ θύματα τῆς κακίας καὶ παραφροσύνης τῶν γονέων των.

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ ἐν Ρώμῃ, τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθη τὸ 1778 ὁ κ. Χάουερ ἐν τῷ τμήματι, τῷ διὰ φυλακὰς τῶν παίδων καὶ μειράκων, ὑπάρχουσι δύο ἐπιγραφαὶ ἐνδιαλαμβάνουσαι λατινιστὶ ὁλόκληρον αὐτὴν τὴν θεωρίαν.

ΠΑΠΑΣ ΚΛΗΜΗΣ XI

Διὰ τὴν διόρθωσιν καὶ διδαχὴν
τῆς διεφθαρμένης νεολαίας·
ὅταν εἶνε ἀνήνορα εἶναι ἐπιβλαβὴς
ὅταν διδαχθῇ νὰ ἐργάζηται γίνεται χρήσιμος
εἰς τὸ Κράτος. 1704.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ εὑρίσκεται ἡ ἑτέρα ἐπιγραφή.

Μικρᾶς ὠφελείας ἀποτέλεσμα
ἐὰν ἐπιδιώκῃς τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς τιμωρίας
ἐκτὸς ἐὰν τὸν μεταβάλῃς εἰς καλὸν
διὰ τῆς πειθαρχίας.

Καὶ ὅμως κύριοι ἡ καλλιτέρα μέθοδος ὅπως ἀριχθῶμεν εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν τοῦτον σκοπὸν ἔτι δὲν ὡρίσθη.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἀγορεύοντες ὑπὲρ τῶν δύο πρωτίστων συστημάτων, τῶν βασιζομένων ἐπὶ ὅλως ἀντιθέτων θεωριῶν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν διαφόρων φυλακῶν ὡς μέσα τιμωριῶν.

Τὸ ἀρχαιότερον εἶνε, ὅτι ἡ φυλακὴ πρέπει νὰ γείνῃ ὁ τρόμος τοῦ ἐργάτου τῆς ἀνομίας δι' ὅσου μεγαλειτέρου δυνάμεθα σωματικοῦ πόνου χωρὶς νὰ βλάψωμεν ἀπ' εὐθείας τὴν ὑγείαν τοῦ τιμωρουμένου, ἢ διακινδυνεύσωμεν τὴν ζωήν του.

Τὸ ἄλλο εἶνε τῆς βαθμιαίας τιμωρίας, δι' οὗ ἡ ἀπ' εὐθείας ἐφαρμογὴ τοῦ σωματικοῦ πόνου ἀπαγορεύεται, ὁ δὲ φυλακισμένος ἐργαζόμενος προλεαίνει τὴν ἀποφυλάκισίν του, ἢ τὴν μετρίασιν τῆς ποινῆς του διὰ τῆς καλῆς αὐτοῦ διαγωγῆς ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ, φέρων ἐν τῷ μέλλοντι ὡς ἐφόδιον αὐτοῦ τὸν κλάδον τῆς βιομηχανίας, ὃν ἐδιδάχθη ἐν τῇ φυλακῇ, ὅστις εἶνε πάντοτε σχετικὸς μὲ τὸ ἔγκλημά του καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 Ὀκτωβρίου. Ἰδιωτικὰ ἐκ Βουκουρεστίου τηλεγραφήματα ληφθέντα χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν Παρισίοις, ἀγγέλουσιν, ὅτι ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς Expres Orient ἐξετροχιάσθη μεταξὺ Ἰασίου καὶ Ραδμάνι. Ὁ λέβης τῆς ἀτμομηχανῆς διερράγη. Δύο σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν φλογῶν. Ἑννέα ἐφονεύθησαν, πλείονες δὲ τῶν εἴκοσιν ἐπληγώθησαν. Ἡ καταστροφὴ ἀποδίδεται εἰς ἐγκληματικὴν πρόθεσιν.

ΡΩΜΗ, 22. Ὁ κ. Τρικούπης ἀφίκετο ἐνταῦθα. Μετέβη πάραυτα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ροδίνη, προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, μεθ' οὗ ἐπὶ μακρὸν συνδιελέχθη.

Σήμερον ἐγένετο ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης. Πολυάριθμοι βουλευταὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν παρευρίσκοντο εἰς αὐτήν. Πολλοὶ ῥήτορες διαφόρων ἐθνῶν ἔλαβον τὸν λόγον. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἦν καὶ ὁ Νικόλαος Σχινᾶς, Ἕλλην βουλευτής. Πάντας τοὺς ῥήτορας ζωηρῶς ἐχειροκρότησαν καὶ συνεχάρησαν οἱ παριστάμενοι.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 22. Ἡ ἐφημερὶς «Νοβόστι» ἀγγέλλει ὅτι ὁ τόρος ὁ ποιεῖν θεὶς ὑπὸ τῆς πέτνας ἐξερράγη εἰς τὰς ἐπαρχίας Τοβόλσκ, Σαδρόσκ, ἐν τῷ κυβερνείῳ τοῦ Καζάν. Ὑγειονομικὰ μέτρα προφυλακτικὰ ἐλήφθησαν, ὅπως προληφθῇ ἡ μετάδοσις τῆς νόσου, καὶ πορισθῶσι εἰς τοὺς ἐνδεεῖς τὰ πρὸς τροφὴν ἐπιτήδεια.

ΣΚΟΥΤΑΡΗ 22. Ὁ Ἀβδοὺλ Κερὶμ ἀνώτερος στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Ἀλβανίας ἀφίκετο ἐνταῦθα. Ἐγκατέστησεν ἀμέσως στρατιωτικὴν ζώνην ἐπὶ τῶν Μαυροβουνιωτικῶν συνόρων ἐκ φόβου μὴ οἱ Μαυροβούνιοι ζητήσωσι νὰ ἐκδικηθῶσι διὰ τὴν κατὰ τῆς «Βελιτόπολι» ἐπίθεσιν.

ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ 4 Νοεμβ. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανιμαρκίας διῆλθον χθὲς τὴν μεσημβρίαν διὰ Σεβαστουπόλεως κατευθυνόμενοι εἰς Αἰβαδίαν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ τῇ 3 Ὀτωβρίου. Ἡ Ὑπουργικὴ κρίσις προσωρινῶς κατέληξεν. Ἡ παραίτησις τοῦ Κου Voiuts ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Μ. Βέλχμιτζ ὑπουργοῦ τῶν δημοσίων ἔργων ἐγένοντο δεκταί. ὁ Μ. Πατσοὺζ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ Μ. Γουελιμιρόγεϊτζ τὸ ὑπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων.

ΒΡΕΣΤΗ 23 Ὀκτωβρίου. Χθὲς ἐδόθη χορὸς μετὰ προγεύματος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ Ρωσσικοῦ θωρηκτοῦ Μόνιμ· εἰς τὸν ὁποῖον παρίστησαν ἀπειράριθμοι Ρῶσσοι καὶ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐκ των ὑπουργικῶν τμημάτων, ἀπεῖδε δὲ λαμπρότατος. Εἰς τὸ τέλος τοῦ χοροῦ καθ' ὃν χρόνον οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ ἀνεχώρουν, οἱ ἀξιωματικοὶ ἀμφοτέρων των ἐθνῶν ἐνηγκαλίσθησαν ἀλλήλους, ἀνευφημοῦντες ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	382.
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	95.97
Ἡνωσιακὸν αἰγυπτιακὸν	486.
Δάνειον τουρκικὸν	17.52
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.24

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95. 18
Νέον ρωσσικόν....	93 1[2
Ἑλληνικὸν 5 0[0	77
» 4 0[0	59 1[2
Αἰγυπτιακὸν	93 62
Ἰταλικὴ ράντα...	
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΜΙΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΧΙΛΗ.

Εἰς τὴν Χιλῆν ἐρεῦρον νέαν ἐνασχόλησιν διὰ τὰς γυναῖκας, κυρίως διὰ τὰς νέας. Οἱ ἱπποσιδηρόδρομοι διευθύνονται ὑπὸ ὡραιοτάτων νεανίδων. Ἡ νίοχος καὶ ὁδηγὸς εἶνε δύο ὡραιότατοι κόραι. Ἡ ἐγκαινίασις τοῦ νεωτερισμοῦ αὐτοῦ ἐγένετο ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου τῆς Χιλῆς μετὰ τοῦ Περοῦ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀνδρῶν.

Τὸ πείραμα ἦτο εὐρυέστατον καὶ προσοδοφόρον εἰς τὴν Ἑταιρίαν, εὐάρεστον εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὰς ὡραίας παρθένους, συνεπῶς δὲ ἐγένετο μόνιμος ἐπασχόλησις τοῦ ὡραίου φύλου. Οἱ ἄνδρες τοῦ Χιλῆ φιμίζονται ὡς ὀξύθυμοι καὶ καυγαντζῆδες. Ἀλλ' αἱ ὡραῖαι νίνοχοι σπανίως ἀναμιγνύονται εἰς τὰς διενέξεις των. Ἐὰν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναμιχθῶσι πάρευτα φωνάζουν ἕνα κλητῆρα, διότι εἰς ἑκάστην γωνίαν ὁδοῦ ὑπάρχει τοιοῦτος ὅστις ἀναγκάζει τὸν παραχοποιὸν ἐπιβάτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὀχήματος. Αἱ ὡραῖαι αὗται νίνοχοι συνήθως εἶνε ἐν τῇ ἥβῃ αὐτῶν, αἵματος δὲ μικτοῦ Ἱσπανικοῦ καὶ Ἰνδικοῦ. Φέρουσιν ἁπλουστάτην στολὴν ἐκ κυανῆς φλανέλλας μὲ σκιάδιον τοῦ Παναμᾶ. ἐπὶ κεφαλῆς

Φέρουσι λευκὴν ἐμροσθέλλαν μακρὰν, ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν ἀστραγάλων γέμουσαν θηλάκων (τζέπαις). Εἰς τοὺς θήλακας αὐτοὺς ἔχουσι τὰ εἰσιτήρια καὶ διάφορα μικρὰ νομίσματα τῆς συναλλαγῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ ὤμου φέρουσι μικρὸν δερμάτινον κιβώτιον ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχουσι τὸ γεῦμα των, τὸ μανδήλιον των καὶ τὰ περισσεύοντα χρήματα καὶ εἰσιτήρια. Τοιαύτη εἶνε ἡ λύσις τοῦ γυναικείου προβλήματος ἐν τῇ Χιλῇ.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Κατὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτελέσθησαν ἐπιμνημόσυνοι ἀκολουθίαι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Μ. Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας καὶ εἰς Ἀγυιὰν, Λαρισσαν, Πάτρας Ναύπλιον, Τύρναβον, Πύργον, εἰς τὰς Θήβας μάλιστα ἐμφαντικώτερον ἐξεδηλώθη ἡ μεγάλη θλῖψις τῶν κατοίκων, κλεισθέντων ἁπάντων τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μνημοσύνου.

×

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Λέγεται ὅτι τὸ διάταγμα τὸ ἀφορῶν τὸν διαγωνισμὸν τῶν ὑποψηφίων ναυτικῶν δοκίμων θὰ μείνῃ ἀνυπόγραφον μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως.

×

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ

Εἶνε περίεργος ἡ ἐπιμονὴ τῶν περισσοτέρων ἐγχωρίων ἐφημερίδων τοῦ ν' ἀναγράφωσι μετ' ἐπισημότητος μάλιστα ἴσως ἀνυπάρκτου περὶ προκειμένης δάθην ὑποβολῆς Β. διατάγματος δι' οὗ προβιβάζονται ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων ὅπλων· καθ' ἃς ἔχομεν ἡμεῖς ἐπισημοτάτας πληροφορίας εἰς τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἔχωμεν πλήρη πεποίθησιν εἶνε λίαν πρώρα τὰ καθ' ἑκάστην ἀναμασώμενα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς προβιβασμοὺς· τοὺς λόγους τοὺς ἐξεθέσαμεν εἰς προλαβὸν μας φύλλον καὶ εἶνε περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβωμεν.

×

ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Γ. Μιρκιαλῆς. τέως κυβερνήτης τοῦ ὁπλιταγωγοῦ «Μπουμπουλίνας» μετετέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν γραφείου τοῦ πυροβολικοῦ. Ὁ δὲ ἀντιπλοίαρχος Παντελῆς Μπούμπουλης μετετέθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀτμοδρόμονος «Ἑλλάδος». εἰς τὴν θέσιν τοῦ κυβερνήτου τοῦ ὁπλιταγωγοῦ «Μπουμπουλίνας».

***

Μετετέθη ὁ πλοιάρχης Ι. Καλλιρρονᾶς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὑπάρχου τῆς «Ἑλλάδος» εἰς τὴν τοῦ ὑποδιευκητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν δοκίμων. ὁ δὲ πλοιάρχης Μανουὴλ Τομπάζης ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὑπάρχου τῆς θωρακοβάριδος «Βασιλέως Γεωργίου» εἰς τὴν τοῦ ὑπάρχου τοῦ ἐν Πόρῳ Κεντρικοῦ Γυμνασιηρίου. Ὁ πλοιάρχης Θ. Μέξης ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὑπάρχου τοῦ ἐν Πόρῳ Κεντρικοῦ Γυμνασιηρίου εἰς τοῦ ἀτμομυοδρόμονος «Ἀλφειοῦ».

Ἐπίσης ὁ κ. Α. Σακτούρης ἐκ τῆς θέσεως τοῦ διοικητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Τορπιλλητῶν εἰς τὴν τοῦ ὑπάρχου τῆς θωρακοβάριδος «Β. Γεωργίου».

Ἐπίσης μετετέθη ὁ ὑποπλοίαρχος Κ. Ζερβὸς ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ «Ψαρρὰ» εἰς τὴν θέσιν τοῦ κυβερνήτου τοῦ πάρωνος «Ἄρεως».

×

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Χθές, ὡς ἀνηγγείλαμεν, διενεργήθη ἡ δημοπρασία πρὸς καθαρισμὸν τῆς πόλεως, καθ' ἣν τελευταῖος μειοδότης ἀνεδείχθη ὁ Παναγιώτης Χαλᾶς, ἀντὶ 80,000 δρ. διὰ δεκαετεράμηνον διάστημα ὅπως ἀναλάβῃ τὸν καθαρισμὸν τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τοὺς ἐγγυητὰς Α. Θωμᾶν, καὶ Θ. Μαμάλην, ἀρχομένων τῶν ὑποχρεώσεων του ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπεβλήθησαν χθὲς πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

***

Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτ. Συμβουλίου ὁ κ. Δήμαρχος ὑπέβαλε πρότασιν περὶ χορηγήσεως πιστώσεως πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς πλατείας τῆς Ἀνεξαρτησίας, πρὸς καθαρισμὸν τῆς δεξαμενῆς καὶ πρὸς συντέλεσιν τοῦ διαστήματος τοῦ περὶ αὐτὴν ὑψώματος καὶ διαφόρων ἄλλων ὑδραυλικῶν ἔργων.

×

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Ἐνῷ χθὲς καθ' ὅλον τὸ πρωϊνὸν διάστημα εἴχομεν ὡραιοτάτην καλοκαιρίαν, αἴφνης ὁ γαλανὸς οὐρανὸς μας ἐθόλωσε μετὰ μεσημβρίαν καὶ τὰ πυκνῶς σωρευθέντα νέφη ἐδύθησαν περὶ τὴν 4 1)2 μ. μ. εἰς ραγδαιοτάτην βροχὴν, ἥτις ἔλουσεν οὐκ ὀλίγους καὶ ὁδοὺς ἐπὶ στιγμάς τινας εἶχον μεταβληθῆ εἰς λίμνας, ὅλοι δὲ προσεπάθουν νὰ εὕρωσι καταφύγιον εἰς τὰ κατάμεστα λεωφορεῖα ταῖ καρεκλεῖα καὶ ὑπὸ τοὺς ἐξώστας τῶν οἰκιῶν, μόναι δὲ αἱ ἁμαξαι διέσχιζον τὰς ὁδοὺς μετ' ἀσταμπικίας ταχύτητος.

×

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Συνεπείᾳ ἐκθέσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μαθὼν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ὁ οἶκος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος κατέστη ἀπό τινος ἐτοιμόρροπος, κατεπεσόντος μάλιστα μέρους τινὸς τῆς στέγης του διέταξε τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων ἔργων, ὅπως μετὰ σπουδῆς προβῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν διατηρουμένης τῆς ἐσωτερικῆς διατάξεως ὡς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ μορφῆς.

×

ΤΟ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Τὴν προσοχὴ Κυριακῆν ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος, εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑλληνοδιδασκάλων τοῦ Φιλαδελφείου διαγωνίσματος θέλει ἀναγνώσει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

×

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Ἐκ τῆς χθὲς δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» καταστάσεως τῶν ἐκ τοῦ κανονοῦ εἰσπραξέων κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἔχομεν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα.

Τὸν Σεπτέμβριον 1891 εἰσεπράχθησαν 316,400 ἐνῷ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1890 εἶχον εἰσπραχθῆ 382, 504· δηλ. ἐπὶ ἔλαττον 66.104.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου εἰσεπράχθησαν 2,958,521, ἐνῷ κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος 3,281,562, δηλ. 323,035 ἐπὶ ἔλαττον.

***

Ὡσαύτως ἐδημοσιεύθη καὶ ἡ κατάστασις τῶν εἰσπράξεων τῶν μονοπωλίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀνελθουσῶν εἰς 687,116, ἀπέναντι 661,672 τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν 5,537,333, ἀπέναντι 5,219,998 τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὥστε ἔχομεν διαφορὰν ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐκ 317,335.

×

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΕΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας τῷ ὑπαστυνόμῳ κ. Λούμα ἡ τακτικὴ ἐπιθεώρησις τῶν διαφόρων καταστημάτων τῆς Ν. Ἀγορᾶς ὅστις καὶ ἤρξατο ἤδη ἀπὸ χθὲς τῆς νέας ταύτης ὑπηρεσίας του.

×

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου φανοποιεῖον τοῦ Ἐμμ. Κάγεμπάτη ἀγνωστοι κατώρθωσαν νὰ διαρρήξουν τὸ κλεῖθρον τῆς ἐξωθύρας καὶ εἰσῆλθον, ἀλλὰ μὴ εὑρόντες χρήματα ἀπῆλθον μὴ καταδεχθέντες νὰρκιρέσωσι ἄλλο τι.

×

ΣΥΛΛΗΡΤΙΣ ΦΥΤΩΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΟΠΟΙΝΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σπάρτης, τοῦ δημαρχου Λαζδοπούλου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν· κατόπιν δρασταριάς καταδιώξεως τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν συνελήφθησαν καὶ παρεδόθησαν τῷ εἰσαγγελεῖ ὁ φυγόδικος Βασίλ Μοῦλος καὶ οἱ φυγόποινοι Ἀριστ. Ρουμελιώτης Κ. Μαλλιαρός, Γ. Μπακᾶς, Ἠλ. Μπαρούτος καὶ Χαρ. Ζάτρας.

***

Κατὰ τηλεγράφημα δὲ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Κυργουσίου πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον κατωρθώθη ἡ σύλληψις τῶν ἐπὶ λῃστείᾳ κατηγορουμένων φυγοδίκων Ἀντ. Ἀποστολοπούλου καὶ Ἄνασ. Ἀθανασίου.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Κατέπλευσαν χθὲς ἄπαντα σχεδὸν τὰ ἕνεκεν τῶν τριημέρων καθυστερήσαντα πλοῖα, πλὴν τῶν ἰταλικῶν. Ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν πλοίων τὸ τελωνεῖον ἦτο ἀνάστατον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐτυχῶς οὐδεμία κλοπὴ ἐκ τῶν οὐχὶ σπανίων ἔλαβεν χώραν.

×

Ο ΚΑΔΗΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκλάπη ἐκ τινος λέμβου, ἐν κιβώτιον, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἀπεβίβαζον ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας Τσελέπη, μετ' ἄλλων ἐπιπλων, ἐκ τοῦ πλησίον νεωλοχοῦντος πλοίου «Ἤπειρος»· τὸ συμβὰν ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἥτις ἀνάγκασε λεμβοῦχον καὶ ἀγθοφόρον, νὰ τὸ πληρώσωσι ἐξ ἡμισείας.

×

ΜΠΑΧΡΙ ΠΑΣΣΑΣ

Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος χθὲς αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἡ «Ἀγλαΐα», ἀφίκετο ὁ διοικητὴς Ἰωαννίνων Μπαχρὶ πασσᾶς, μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, κατευθυνόμενος εἰς Κών)πολιν ὅπου μετετέθη.

×

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΥΛΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΥΒΔΙΝ

Χθὲς κατὰ τὴν 11 μ. μ. ὅτε τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Γουδῆ, ἡ «Ἑλλάς», ἐξήρχετο τοῦ λιμένος Πειραιῶς, κατευθυνόμενον εἰς Ναύπλιον συνήντησε ἐξωθεν τῶν φανῶν τοῦ λιμένος τὸ ρωσσικὸν ἐρχόμενον ἐκ Σμύρνης, ἵνα δ' ἀπορύγῃ τὴν ἐνδεχομένην σύγκρουσιν μετ' αὐτοῦ ὡς καὶ μετὰ τοῦ ταυτοχρόνως εἰσερχομένου ἱστιοφόρου, διηυθύνθη πρὸς τὸ πυροβολεῖον, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέρος ἐκεῖνο συμβαίνει νὰ εἶνε ἀβαθὲς προσήραξεν ἐπὶ τῆς θέσεως «Κράκαρα».

Πάραυτα διετάχθη τὸ Ναύπλιον τῆς αὐτῆς ἑταιρίας ὅπως τὸ ἀνελκύσῃ. ἀλλὰ καὶ τούτου ὡς καὶ τοῦ ρωσσικοῦ αἱ προσπάθειαι ἀπέβησαν μάταιαι, διαρραγέντων μαλιστα καὶ τῶν σχοινίων τοῦ τελευταίου δι' οὗ τὸ εἶχε δεδεμένον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἅμα λαβὸν γνῶσιν, διέταξε ἵνα μετεβῇ ἐκεῖσε τὸ πολεμικὸν «Κανάρης», καὶ ἀνελκύσῃ αὐτό.

***

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σκύρου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐξεβράσθησαν εἰς τὴν παραλίαν κατὰ τὴν θέσιν Ποταμὸς Ἀγ. Ἄννης δύο πτώματα σεσηπότα πρὸ μηνὸς πιθανῶς ναυαγήσαντος ἀγνώστου πλοίου.

***

Ἐν Κυπαρισσίᾳ χθὲς ὁ Σταῦρος Παπαθανασόπουλος ἐλθὼν εἰς φιλονεικίαν ἐτραυμάτισε τὸν Κίμωνα Σαράτζην. Ὁ δράστης συνελήφθη.

***

Ὁ διὰ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἀτμολέβητος τοῦ ἐργοστασίου τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα, πληγωθεὶς θερμαστὴς Στ. Παπαλεξίου οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. αἱ δὲ πραξενηθεῖσαι ζημίαι διαμένουσι εἰσέτι ἀόριστοι

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερὶς» τοῦ Βερολίνου εἰς τὸ φύλλον τῆς 28 Ὀκτωβρίου γράφει τὰ ἑξῆς·

Ὁ Ἀθηναῖος ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἐκεῖθεν τὰ ἑξῆς· Πρὸ τινων ἡμερῶν εὑρωπαϊκαί τινες ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν, ὅτι οἱ διωρισμένοι παρὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος φύλακες τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ ἀμοιβῇ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῶν ἀρχαιοτήτων νὰ ἀφαιροῦν ἀπὸ τῶν μνημείων τεμάχια πρὸς ἀνάμνησιν. Ἡ εἰδησις αὕτη καὶ τὰ κακόδοξα σχόλια, ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐπ' αὐτῆς προξένησαν ἐντοῦθα κακίστην ἐντύπωσιν. Ἐγράφησαν δὲ ταῦτα ἁπλῶς ὅπως ἀντιπολιτευθῶσι τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον. γράφομεν δὲ ταῦτα οὐχὶ ὅπως ὑπερασπίσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, καθότι τοῦτο δὲν ἀφορᾷ ἡμᾶς, ἀλλ' ὅπως φανῇ ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. Πρὸ πάντων εἶνε φανερὸν εἰς πάντα, ὅστις ἐπισκέφθη καὶ ἅπαξ τὴν Ἀκρόπολιν, ὅτι ἐκεῖνος, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἤθελον γεννηθῆ τοιαῦται παιδικαὶ ἐπιθυμίαι, ὅπως ἀφαιρέσῃ τεμάχια λίθου, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ διαφθείρῃ τοὺς φύλακας, ὅπως τὸ κατορθώσῃ, διότι ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Ἀκροπόλεως ὑπάρχει διεσκορπισμένη ἄπειρος ποσότης μαρμάρων καὶ λίθων, ὥστε δύναται τις νὰ κτίσῃ ὁλόκληρον χωρίον. Ἀγάλματα σπουδαῖα δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐκτὸς τοῦ μουσείου, ὅστις δὲ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ μικρὰ ἐκεῖνα μάρμαρα καὶ θέλει πᾶσῃ θυσίᾳ ν' ἀφαιρέσῃ τεμάχιόν τι ἐκ τῶν μνημείων, ἔπρεπε νὰ ἀποκόψῃ τοιοῦτον ἐκ τῶν Προπυλαίων, ἢ ἐκ τῶν κολοσσαίων κατὰ τὴν διάμετρόν των στύλων τοῦ Παρθενῶνος· διὰ νὰ κατορθώσῃ ὅμως τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐργαλείων· τούτων δὲ ἡ ἐργασία ἀναριθμόλως θὰ ἐγίνετο καὶ ὀρατὴ καὶ μακρόθεν ἀκουστή. Ποῖος λοιπὸν θὰ πείσῃ ἡμᾶς, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτις εἶνε πλήρης ἐπισκεπτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐπίσης δὲ καὶ κατὰ τὰς σελληνοφεγγεῖς νύκτας;

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κατηγορίαν ὅτι οἱ φύλακες δέχονται δῶρα, ἵνα διαφθείρωνται, ἀναφέρω τὸ πρᾶγμα· τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ ἐπισκέπται τῶν Ἀθηνῶν δύνανται νὰ βεβαιώσουν, ὅτι εἶνε αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον εἰς ἅπαντας τοὺς φύλακας τῶν Μουσείων καὶ μνημείων νὰ δέχωνται δῶρα καὶ ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις εἶνε σεβαστή. Ἐξ ἰδίας πείρας δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι εἰδικῶς οἱ φύλακες τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως ἀρνοῦνται σταθερῶς πᾶν τυχὸν προσφερόμενον δῶρον μάλιστα καὶ τὰ συνήθως διδόμενα εἰς τοὺς φυλάττοντας τὰς ῥάβδους καὶ τὰ ἀλεξίβροχια. Ἄλλως τε δὲ οἱ ξένοι δὲν βλέπουν σχεδὸν τοὺς φύλακας διότι οὗτοι ἀπορύγουν τὴν ἐνόχλησιν τῶν ἐπισκεπτῶν. Ἐπὶ τέλους εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς ἐπισκεφθέντας τὴν Ἑλλάδα, ὅτι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των διερευνῶνται αὐστηρότατα οἱ ταξειδιῶτικοι σάκκοι, μήπως περιέχουν ἀρχαιότητας, αἵτινες καὶ κατασχοῦνται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ἀκόμη καὶ ἂν δυνηθοῦν ν' ἀποδειξοῦν, ὅτι τὰς ἠγόρασαν.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κίνδυνος τοῦ νὰ λεηλατῶνται οἱ κλασικοὶ οὗτοι τόποι τοῦ κόσμου των. Πανταχοῦ καὶ πάντοτε βεβαίως γίνονται καὶ καταχρήσεις, ἀλλὰ περὶ συστηματικῆς λεηλατήσεως τῶν πολυτιμοτέρων ἐρειπίων τῆς ἀρχαιότητος δὲν δύνατται νὰ γείνῃ λόγος. Τὸ ἐνταῦθα ἀμισεῖσμον ὄργανον ἀρνεῖται, ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὰς δθθεν καταχρήσεις, ὅπερ καὶ φαίνεται λίαν πιστευτόν, διότι τὸ ὅρος τῆς συνταξέως τῆς ρηθείσης εἰδήσεως, ἥτις ἀπεῖδεν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν μόνον κυβέρνησιν τὴν ἠθικὴν αἰτίαν τῶν δεινῶν, ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο ἐμπνευσμένη ἐκ πολιτικῆς ἐμπαθείας.

Ο ΦΟΙΝΙΞ

Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὁ Φοῖνιξ καταγεται ἐκ τῆς Ἀραβίας. ὁ πρῶτος Φοῖνιξ ἐγεννήθη εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐδὲμ καὶ εἶχε τὴν φωλεὰν του ἐντὸς μεγάλου ἐρυθροῦ ῥόδου, τοῦ πρώτου ῥόδου τὸ ὁποῖον ποτε τὸν ἤνθησε. Ὅταν ὁ ἄγγελος ἐκ τοῦ Κυρίου ἐδίωξε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἐκ τοῦ παραδείσου, σπινθὴρ τις ἔπεσεν ἐκ τοῦ πυρώδους ξίφους τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέκαυσε τὸν φοίνικα καὶ τὴν φωλεὰν του, ἀλλὰ δὲν ἔκαυσε τὸ ἐρυθρὸν ὠὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξεκολάφθη ὁ νεοσσός του. Διὰ τοῦτο ὁπόταν μία πόλις, ἢ ἐν ξενοδοχεῖον ἢ θέατρον κτίζεται ἐπὶ ἄλλου πυροληθέντος τότε λέγομεν, ὅτι ἀνανεοῦται, καθὼς ὁ φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας του.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας ἀφίχθη τῇ 28 Ὀκτωβρίου εἰς Βερολῖνον, ἔνθα πολὺ πλῆθος τὸν ὑπεδέχθη ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου, ἐγευμάτισε δὲ ἐν τοῖς ἀνακτόροις μετὰ τῶν φίλων του. Τὴν δὲ 4 ὥραν μ. μ. μετέβη εἰς τὸν σταθμόν, ὅπως συναντήσῃ τὸν αὐτοκράτορα ἐρχόμενον ἐκ Πότσδαμ. Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀναβάντες ἐφ' ἁμάξης συρομένης ὑπὸ 4 ἵππων καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ ἕλης Οὐλάνων διηυθύνθησαν εἰς τὸ πρῶτον σύνταγμα τοῦ Πυροβολικοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, μετὰ δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν συνεδεῖπνησαν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Συντάγματος. Τὸ δ' ἑσπέρας ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῶν θωρακοφόρων μετέβησαν εἰς τὸ μελόδραμα, ἔνθα ἐδόθη ἐπίσημος παράστασις χάριν τοῦ φιλοξενουμένου βασιλέως. Μολονότι ἡ ἐπισκεψις τοῦ βασιλέως τῆς Ρουμανίας ἐχαρακτηρίσθη ὡς πολιτικὸν συμβάν, ὁ Αὐτοκράτωρ διακηρύττει, ὅτι ὑποστηρίζει τὰς εἰρηνικὰς προθέσεις τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

Ἱδρύθη ἑταιρία ἐν Βερολίνῳ μετὰ κεφαλαίου 120 χιλ. λιρῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ εἰς τὴν νέαν Γουϊνέαν.

⁂

Ἡ ἐφημερὶς «Διπλωματικὰ Ἀπομνημονεύματα» δημοσι

μετὰ τῆς συνοδείας των κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐκ τῆς λίμνης Ἀλβέρτου Ἐδουάρδ εἰς τὴν λίμνην Ἀλβέρτου. Ἐγκαταλείπων ὁ Ἐμὶν Πασσὰς, τὴν περιφέρειαν, ἔνθα ἐπικρατεῖ ἡ Γερμανικὴ ἐπιρροὴ, ἐνήργησεν ἐναντίον τῆς ἀποστολῆς τῶν προϊσταμένων του καὶ μόνος πρέπει νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην.

Η ΕΝ ΥΕΜΕΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ἀκόλουθος εἰδησις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ὑεμένης ἀνηγγέλθη εἰς τοὺς «Καιροὺς τοῦ Λονδίνου» ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαναστατῶν τῶν καλῶς ὡπλισμένων ἀναβαίνει εἰς 40 χιλ. ἀνδρας διηρημένους εἰς 20 συντάγματα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σαΐχου Χαμὶτ Ἐδθίκ. Οἱ ἐπαναστάται ἐγένοντο κάτοχοι διαφόρων φρουρίων, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ πολιορκεῖται ἐντὸς τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας ἔνθα εὑρίσκεται καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Οὗτος δὲ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως τὸ ἀποσταλῇ ἀμέσως βοήθεια 20 χιλ. ἀνδρῶν διϊσχυριζόμενος, ὅτι δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τοὺς ἐπαναστάτας μὲ ὀλιγωτέρους τῶν 40 χιλ. ἀνδρῶν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν ἐζήτησεν παρὰ τῶν τούρκων ὅπως ἀπαντες οἱ κάτοικοι ἀπαλλαγῶσι τῆς φορολογίας ἐπὶ πενταετίαν, μετὰ παρέλευσιν δὲ τοῦ χρόνου τούτου, οἱ φόροι νὰ ἐλαττωθῶσι ὡς ὑπερβολικοὶ ἀφ' ὅτι ἦσαν πρότερον, ἐζήτησε πρὸς τούτοις ὅπως οἱ δικασταὶ ἐκλεγῶνται ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους Μουσουλμάνους νὰ διορισθῇ δὲ διοικητὴς τῆς Ὑεμένης ἐθαγενής. Ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Τουρκίας ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαναστατῶν θὰ πεθῶσιν ὑπὸ διάσκεψιν, ἀλλ' οἱ ἐπαναστάται πρέπει ν' ἀφοπλισθῶσιν, πρὶν ἤδη ἐπιληρῶσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ ἐπαναστάται ἠρνήθησαν τὸν ἀφοπλισμόν, ὅθεν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ πάλιν ἤρξατο.— Ὁ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» ἐκ Βιέννης προσθέτει, ὅτι αἱ διαδοθεῖσαι παρὰ τῶν τουρκικῶν πηγῶν ἥττται τῶν ἐπαναστατῶν εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν ἀνακριβεῖς..

Ἐπίσης τηλεγράφημα τῆς 27 Ὀκωβρ. ἐκ Πετρουπόλεως εἰς τοὺς Καιροὺς ἀναφέρει, ὅτι ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὅπως ἐρευνήσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καρκώφ, ἐπέδωκε τὴν ἔκθεσίν της. Αὕτη δὲ ἀναφέρει, ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἀριθμὸς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου διάκειται ὑπὸ ὀλεθρίαν πολιτικὴν ἐπιρροὴν, καὶ τοσαύτην μάλιστα, ὥστε οἱ πλείονες τούτων ἐξέφρασαν τὴν πολιτικὴν ἀντιπαθειὰν των κατὰ τῆς Ῥωσσικῆς δυναστείας. Ὡς ἐκ τούτου παραινεῖ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ μετενεχθῇ τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ Καρκώφ εἰς Πλουτάβαν.

Ἐν Κωνσταντίνῃ τῆς Ἀλγερίας ὁ κ. Τρουὶ δημοτικὸς Σύμβουλος ἀνεχώρησε μόνος ἐπόχουμενος ἐπὶ τοῦ δίφρου του, ὀλίγας δὲ ὥρας μετὰ τὴν ἀνεχώρησίν του εὗρον ἐπισταλὴν αὐτοῦ ἀγγέλλουσαν, ὅτι προτίθεται ν' αὐτοκτονήσῃ. Ὁ υἱός του μετά τινων φίλων του ἔδραμον πρὸς ἀναζήτησιν του, ἀλλ' ὁ κ. Τρουὶ ἀφιχθεὶς ἐγγὺς τῆς γεφύρας Καντάρας τοῦ ποταμοῦ Ρουμέλ, τῆς συνδεούσης τὴν πόλιν μετὰ τῶν περιχώρων, ἐπήδησε ἐκ ταύτης καὶ ἐπνίγη ἐντὸς τῶν ὑδάτων, τὸ πτῶμα του εἰσέτι δὲν εὑρέθη, εἰς δὲ τῶν υἱῶν του πληροφορηθεὶς τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ πατρός του ἀναβὰς εἰς τὸν δρόμον τοῦ οἴκου των ἐρρίφθη ἐκ ταύτης εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐφονεύθη.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς βέτιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπωλεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαιρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ῥίπτωσι χαρὶν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ἕνεκα μὴ δύνασθαι οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο καταχρήσις ἢ ἄστοχος ῥῆψις.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὸ πολίτευμα

(Συνέχεια)

Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύνταγμα ὁ ἡγεμὼν ὀφείλει νὰ κυβερνᾷ διὰ τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ, οἵτινες εἶνε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ τε κοινοβουλίου καὶ τῆς χώρας διὰ τὰς πολιτικὰς ἐκείνου πράξεις, ἀίτινες ἀείποτε ὑποτίθενται ὡς γενόμεναι κατὰ τὴν συμβουλὴν αὐτῶν. Οὐδὲν ὑπουργεῖον δύναται νὰ διεξάγῃ τὰς τοῦ κράτους ὑποθέσεις πλέον βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ἐκτὸς ἐὰν ἀποκτήσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κοινοβουλίου εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὰ μεγάλα πολιτικὰ ζητήματα, ἀφ' ὧν ἐξήρτηται ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ὑπαρξις τῶν ὑπουργείων συνεζητήθησαν καὶ ἐλύθησαν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξουσία αὕτη τοῦ κράτους ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποβαίνει πρόδηλον, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον, καίπερ ὀνομαστικῶς διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ στέμματος, πράγματι ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς χώρας. Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἢ τὸ κοινοβούλιον ἀποπειραθῶσιν ἀπρεπῶς νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς τὰ βασιλικὰ προνόμια ὁ ἡγεμὼν δύναται ν' ἀποπέμψῃ μὲν ἐκεῖνο, νὰ διαλύσῃ δὲ τοῦτο. Ἐὰν κοινοβουλευτική τις φατρία ἀντιπολιτεύηται τὸ ὑπουργεῖον εἰς ὅ,τι ἦτε κυβέρνησις καὶ ἡ βασίλισσα θεωροῦσιν ὡς λυσιτελὲς διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς χώρας, ἡ γνώμη πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων δύναται νὰ ληφθῇ διὰ τῆς συγκλήσεως νέας βουλῆς. Ἐὰν τό τε στέμμα καὶ τὸ ὑπουργεῖον λάβωσιν ἐχθρικὴν στάσιν πρὸς τε τὸ κοινοβούλιον καὶ τὸν λαόν, δύναται τὸ κοινοβούλιον νὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀποπομπῆς τῶν ἐχθρῶν συμβούλων, ἀρνούμενον τὴν ἐπιψήφισιν τῶν διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναγκαίων πιστώσεων. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ἀσφαλίζεται ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐξουσιῶν ἰσορροπία, ἥτις ἐμποδίζει ἑκάστην ἀπὸ τοῦ νὰ σφετερισθῇ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων, καὶ καθιστᾷ τοὺς Ἄγγλους τὸν εὐδαιμονέστατον, ἐλευθερώτατον, καὶ ταὐτοχρόνως φιλονομώτατον τῶν τῆς ὑφηλίου λαῶν.

Διὰ νόμου ψηφισθέντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἑνώσεως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας (1800), ἐνομοθετήθη, ὅπως μετὰ τὴν ἕνωσιν ταύτην οἱ βασιλικοὶ τίτλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, ὦσι τοιοῦτοι, οἷους τὸ στέμμα ἤθελε προσδιορίσει διὰ βασιλικῆς προκηρύξεως. Ἡ προσηγορία καὶ οἱ τίτλοι τῆς Α. Μ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς βασιλείας αὐτῆς ἦσαν «Βικτωρία, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, Βασίλισσα, Ὑπερασπίστρια τῆς πίστεως».

Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1876 ἐψηφίσθη νόμος, δι' οὗ ἐχορηγήθη εἰς τὴν βασίλισσαν τὸ δικαίωμα, πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς κατὰ τὸ 1859 μεταβιβάσεως τῆς τῶν Ἰνδιῶν κυβερνήσεως, εἰς τὸ στέμμα, νὰ ποιήσηται προσθήκας τινὰς εἰς τοὺς ἤδη τῷ στέμματι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἀνήκοντας τίτλους, καὶ τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1877, ἐν μεγάλῃ συνελεύσει τῶν πριγκίπων καὶ τῶν μεγιστάνων τῶν Ἰνδιῶν ἐν Delhi, ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἀνηγορεύθη αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ πάλαι οἱ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου ἐπιψηφιζόμενοι φόροι ἐνεχειρίζοντο εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις ἑδδαπάνα αὐτοὺς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ πρὸς διατήρησιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ. Ἐκέκτητο οὗτος ὡσαύτως πολλαχοῦ τῆς χώρας κτήματα ὀνομαζόμενα γαῖαι τοῦ στέμματος, ἐξ ὧν τότε μισθώματα καὶ τὰ ὠφελήματα κατεβάλλοντο εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ταμιεῖον. Αἱ ἐτήσιαι τῆς χώρας πρόσοδοι αἱ παραγόμεναι ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου ἐπιβληθέντων φόρων καὶ αἱ τῶν κτημάτων ἐκείνων πρόσοδοι (ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ τοῦ δουκάτου τοῦ Lancaster, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν Α. Μ. οὐχὶ ὡς βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ἀλλ' ὡς δούκισσαν τοῦ (Lancaster) ἀποτελοῦσιν νῦν ἓν κεφάλαιον ὀνομαζόμενον πάγιον. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου δὲ τούτου ἀποτίνονται οἱ τόκοι τῶν τε παγίων καὶ τῶν προσωρινῶν δημοσίων χρεῶν. Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ δημοσίου χρέους ἀποτελεῖ οὖτω σπουδαῖον καὶ ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον, ὥστε εἰς αὐτὸ θέλω ἀφιερώσει μίαν ὁλόκληρον ἐπιστολήν.

Ἐκ τοῦ παγίου τούτου κεφαλαίου ἀποτίνεται ὡσαύτως ἡ καλουμένη βασιλικὴ ἐπιχορήγησις, ἡ παρεχομένη τῇ βασιλίσσῃ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στέμματος. Ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη ὡρίσθη διὰ τοῦ νόμου 1 Βικτ. κεφ. 2 εἰς 385,000 λιρ. (9.625,000 φρ.) ἀποτίνεται δὲ ἐτησίως, καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἔχει ὡς ἑξῆς: διὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς βασιλίσσης ταμεῖον 60,000 λίρ. διὰ μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ οἴκου τῆς βασιλίσσης καὶ δι' ἐπιχορηγήσεις 131,260 λίρ. δὲ δαπάνας τοῦ βασιλικοῦ οἴκου 172,500 λίρας διὰ βασιλικὰ δῶρα, ἀγαθοεργίας καὶ εἰδικὰς ὑπηρεσίας 13,000 λίρας διὰ τὰς συντάξεις 1,000 λίρας καὶ δι' ἀπροόπτους δαπάνας 8,040.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὡσαύτως χορηγοῦνται εἰς διάφορα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τὰ ἑπόμενα ποσὰ ἤτοι 25,000 λίρει κατ' ἔτος εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου, 25,000 λίρ. εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Connaught· 15,000 λίρ. εἰς τὸν πρίγκιπα Λεοπόλδον, 8,000 εἰς τὴν πριγκίπισσαν καὶ σύζυγοῦ Φριδερίκου Γουλιέλμου τῆς Πρωσσίας (πρεσβυτέραν θυγατέρα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας) ἀνὰ 6,000 λίρ. εἰς τὴν πριγκίπισσαν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ Χριστιανοῦ τοῦ Sclkeswig—Holstein, εἰς τὴν πριγκίπισσαν Λουΐζαν, μαρκησίαν Lorne καὶ εἰς τὴν δούκισσαν τοῦ Cahlridge· 3000 λίρ. εἰς τὴν θυγατέρα αὐτῆς τὴν μεγάλην δούκισσαν τοῦ Mecklenburg—Strelitz 5,000 λίρ. εἰς τὴν πριγκίπισσαν Μαρίαν δούκισσαν τοῦ Teck (πρώην πριγκίπισσαν Μαρίαν τοῦ Cambridge), καὶ 12,000 λίρ. εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Cambridge. Εἰς τὴν μακαρίτιδα πριγκίπισσαν Alice εἶχε κατ' ἀπόφασιν τοῦ κοινοβουλίου χορηγηθῇ κατὰ τὸν γάμον αὐτῆς προῖξ 30,000 λίρ. καὶ ἐτησία διὰ βίου ἐπιχορήγησις ἐκ λιρ. 6,000. Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας λαμβάνει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ 40,000 λιρ. Ἔχει δὲ προσέτι τὰς προσόδους τοῦ δουκάτου τοῦ Cornwall, αἵτινες νῦν κατ' ἔτος ἀναβαίνουσιν εἰς πλέον τῶν 65,000 λιρῶν καὶ πᾶσαν παρέχουσιν ἐλπίδα ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου ἔτι μᾶλλον θέλουσιν αὐξηθῇ. Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλίας, σύζυγος τοῦ διαδόχου τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου, λαμβάνει κατ' ἀπόφασιν τοῦ κοινοβουλίου ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ 10,000 λιρ. αὐξηθησομένην ἐν περιπτώσει χηρείας εἰς 30,000 λιρ. Τὸ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως ἀπαιτούμενον ποσὸν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπουργῶν τοῦ κράτους, τῶν δικαστῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπιβαρύνει ὡσαύτως τὸ πάγιον τοῦτο κεφάλαιον, οὗ τὸ ὑπόλοιπον καταβάλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἥτοι διὰ τὰς ἀναγκας τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου διδομένη νῦν εἰς τὴν βασίλισσαν ἐπιχορήγησις εἶνε κατὰ πολὺ ἐλάσσων τῆς ἄλλοτε χορηγουμένης εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Stuarts. Ὀλίγον μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς βασιλείας τὰ εἰσοδήματα τοῦ στέμματος τὰ παραγόμενα ἐκ τελωνειακῶν προσόδων, ἐκ τῶν τοῦ ταχυδρομείου, ἐκ τῶν βασιλικῶν κτημάτων, καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν ἀνέβαινον εἰς 1,200,050 λίρας (30,000,000 φρ.). Ἀληθὲς εἶνε, ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ὁ βασιλεὺς ὤφειλε νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπεράσπισιν τοῦ βασιλείου καὶ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς τῆς κυβερνήσεως ἀνάγκας. Ἀλλ' ἐκάστοτε μεγάλα ἐψηφίζοντο ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου ποσὰ διὰ τὰς ἑκατόκτους ταύτας δαπάνας.

Μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1688 τὸ κοινοβούλιον ἀνελογιζόμενον τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ὁ Γουλιέλμος Γ'. παρέσχεν εἰς τὴν χώραν, ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ λιρῶν 700,000 (17, 500,000 φρ.). Αἱ δαπάναι ὅμως μεγάλως ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ὁ Γεώργιος Δ'. εἶχε πρόσοδον ἐκ λιρῶν 900,000)22,500.000 φρ.) ψηφισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου παρὰ τὴν ἀλλην αὐτοῦ πρόσοδον τὴν ἐξ ἄλλων πηγῶν παραγομένην, ἐφ' ἧς τὸ κοινοβούλιον οὐδεμίαν ἐκέκτητο διαιρεδοσιαν.

Ἀκολουθεῖ.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

5

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἡ Χάνκω καὶ ἡ Χαϊνί-Τζα.

(Συνέχεια)

Ἡ χήρα τοῦ Βελῆ-βέη ἅμα εἶδε τὸν ἀγᾶ κλέουσα ἐξ ὀργῆς καὶ ἀπελπισίας ἔκραξε τουρκιστί·

— Ἀχ, μπαμπέση, μουρτάη.... τὸ ἤξευρα, τὸ ἤξευρα πῶς θὰ μᾶς χαλάσῃς.... πῶς ἔχασα τὸ μυαλό μου· καὶ πρόσφυγα σὲ τοιοῦτο μπαμπέση τὸ σπῆτι.

Οὗτος ἐμειδίασε διαβολικῶς καὶ ἐσίγα, πλὴν εἰς τὸ πρόσωπόν του διεχύθη εὐχαριστήσεως ἔκφρασις ὡς νὰ ἠθάνετο παρηγορίαν, ὅτι μόνος δὲν ἀπήργετο ὑπὸ τὴν βουλείαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων.

Εἰς ὀλίγα λεπτὰ μετέβησαν πρὸς τὴν θύραν τῆς ὁδοῦ. Ὁ Χρῆστος ἐκράτει τὸν ἀγᾶ, ὁ Βέλης τὴν Χάνκω, καὶ ὁ Νικόλας τὴν δεκαπενταετῆ Χαϊνί-Τζαν. Ἐξῆλθον τοῦ διευκητηρίου ἀρκνεῖς καὶ ἐκλείδωσαν τὴν θύραν· βοηθούμενοι δὲ ἀπὸ τοῦς συριγμοὺς τῶν ἀνέμων, τῆς σκιᾶς τῶν πυκνῶν φύλλων καὶ τῆς ραγδαίας βροχῆς, διέβησαν μετὰ παρέλευσιν μικροῦ χρόνου τὸν Ἀῶον ποταμόν, καὶ ἔλαβον τὴν διεύθυνσιν τῆς μονῆς τῆς Πελλίνας.

Ἡ ὁδὸς, ἐφ' ἧς τώρα ὁ ἀρματωλὸς Χρῆστος ἔφερε τὰ βήματά του, ἦτο διαφορετικὴ ἐκείνης, δι' ἧς μετὰ τοῦ Μίλιου πρότερον ἦλθον. Διεπέρθμευσαν τὸν ποταμὸν παρὰ τῷ χωρίῳ Λούζρα ἀντικρὺ εἰς τοὺς πρόποδας τῶν λόφων τῆς Γραποβίτζας. ἀρίνοντες δὲ ὀπισθέν των τὰ λεγόμενα Σκραπαριεχώρια, εἰσῆλθον ἐντὸς γῆς λιπαρᾶς καὶ περιτειμένης ἐξ ἀρυζίου καὶ ἀραβοσίτου μέχρι τοῦ χωρίου Φράκολα.

Ὁ Ἀῶος (α), μὴ βοϊσσα, ἢ πεζόμενος πλέον ὑπὸ τῶν πλευρῶν τῶν ἀποτόμων ὀρέων λαμβάνει ἐντοῦθα ἑκατοντόν πλάτος καὶ μεγαλοπρέπειαν. ἠρεμεῖ ῥέων ἐπὶ τῆς πεδιάδος· ἐκχειλίζων δὲ ἐνίοτε τῆς κοίτης κατακλύζει τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ τὰ ἀποκαθιστᾷ λίαν δυσδιάβατα.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ ἀναγκαῖα περὶ τῆς Χάνκω καὶ Χαϊνίτζας πρὶν κλείσωμεν τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Ἡ Χάνκω ἐκ γενετῆς ἦτον Ἀλβανίς, σύζυγος δὲ τοῦ Βελῆ-βέη τοῦ Τεπελενίου. Ὁ Βελῆς διαφωνήσας μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Σαλὶκ καὶ Μεχμὲτ διέτρεξε καιρὸν τινα τὸν κλέπτικον βίον, ἐστάθη ἀκολούθως χρόνον ὀλίγον βέης τοῦ Δελβίνου (β)· μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπιτυχὼν καταλλήλους εὐκαιρίας ἐπέπεσε σὺν τοῖς ἀκολούθοις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κωμοπόλεως τῆς γενεσέως του, τὴν ἐκυρίευσε καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς τὰς φλόγας. Εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ Τεπελενίου ἀπολέσθησαν ἐλλοκαυτόματα γενόμενοι καὶ ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ (γ).

Ὁ ἀστὴρ τοῦ Βελῆ ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἤρχισε νὰ διαγείῃ τινὰ λάμψιν. Ἐνυμφεύθη μετ' οὐ πολὺ τοῦτην τὴν Χάνκω τὴν θυγατέρα τοῦ βέη τῆς Κοτίτσας καὶ συγγενῆ τοῦ τότε περιφήμου Κουρὲ-πασσᾶ τοῦ Βερατίου· καρποὶ δὲ τοῦ γάμου των ἦσαν ὁ Ἀλῆς, ἤτοι ὁ Βελῆ-Ζαδές, καὶ ἡ Χαϊνίτσα. Κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου του ὁ Βελῆς ἐστάθη αὐτόχρημα ἡ μάστιξ τῶν πλησιοχώρων μερῶν, μὴ φέρων οὔτε τὸ ἔντιμον οὔτε τὸ ἱπποκρικόν, οὔτε τὸ τολμηρόν, ἅπινα ἐχαρακτήριζον τοὺς ἀρματωλοὺς καὶ κλέπτας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἀλλ' ὡς φανατικὸς μάλλον καὶ αἱμοβόρος λῃστὴς κατακπίπων ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων χωρίων καὶ κρυπτόμενος καὶ ἀποφεύ-

(α) Ὁ Ἀῶος πηγάζει ἐκ τῆς κορυφῆς ἐκείνης τοῦ Πίνδου, ἥτις τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο ὁ Ἄλκμων ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος IX. 94. ὁ Λυκόρεων ἑπίσης λέγει.

»Ἔνθα πλανῆται λυκοὶ ὀξυόεντα βίον
»Ἀλκμωνίου πίνοντες Ἀῶου ῥοάς.»

Κατὰ δὲ τὸν Πελλίδιον καὶ Λιδίωνα πλοῖα ἐκ τοῦ στομίου του ἀνέβαινον μέχρι τῆς Ἀπελλωνίας. Ὁ Ἄλκμων εἶνε ἡ σήμερον παρὰ τῷ Μεταΐθῳ λεγομένη Ἀκρόμπια Πέλιτζι.

(β) Ὁ Κ. Hugues λέγει ὅτι διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῶν Φαναριωτῶν ἐστάθη πασσᾶς τοῦ Δελβίνου πλὴν τούτου μηδόλως ἔχει τὸν τόπον τοῦ, τομ. β. σελ. 101. Ὁ Πουκεβίλ καὶ ὁ στρατηγὸς Βοντσκούρτ. ἐνδιαίτιν πιστοῦσι περὶ τούτου μνείαν. Ἂν ὁ πάππος τοῦ Ἀλῆ ὑπῆρξε πασσᾶς, οὗτος ὅστις πάντοτε ἐμφαλκύοι διὰ τὴν εὐγενῆ καταγωγὴ τοῦ ἤθελεν εἰπεῖ τοῦτο καὶ πρὸς τούτοις, ἵνα προλάβῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ὡρίαν. Ἡ ἑλικὴ συναμμολογία τῆς φυσιογνωμίας τῆς ἦτον εὐφάστος, εὐμόρφος, μὴ προδίδουσα οὔτε σκληρὰν καρδίαν, οὔτε αἰμοχαρῆ ἰδιοσυγκρασίαν παραγαγοῦσαν τὸ γάλα τὸ θηλάσαν τὸ τυγρίδιον τῆς θηλ. τὸν νέον Ἀλῆ, ὅπερ οὐ καὶ μόνον ἐγκαταλίπε τὸν γυναικωνίτην καὶ ἐξῶθη τὸ ζῆρος· ἔδραξε τὸ τουφέκιον καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν τύρβην τῶν περιπετειῶν.

Ἡ Χαϊνίτζα ἦτο κόρη νεωτάτη φέρουσα τὴν δρόσον τῆς Ἥβης, ἥτις ὡς ἔαρος ἐμίχλη ἀεὶ ὑποκρύπτει τὰ σωματικὰ ἡλῶν ἐλαττώματα. Αὕτη δὲν ἦτο φαιά, ἀλλὰ μελάγχρους καὶ διαφόρου ὄψεως καὶ φυσιογνωμίας τῆς μητρός της· τὰ ὄμματά της ἦσαν μελανὰ καὶ βλοσυρά, τὸ ὄρος της ἀκατάδεκτον. Ὑπερήφανον καὶ σεβαρόν, τὸ ἀνάστημά της ἀνατεταμένον. Ἔκτοτε ἀνεδεικνύετο σκληρά, ἐπίμονος, ἐυερβίστος, ἐκδικητικὴ καὶ λίαν ἀπότομος.

Συχνάκις θέλομεν λάβει τὴν εὐκαιρίαν νὰ σπουδάσωμεν καλλίτερον τὴν νέαν ταύτην, ὅταν δηλαδὴ σὺν τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπόν της ἤρρενώθει καὶ τὰ πάθη της ἔθαινον εἰς ἀνώμαλον παρεξυσμόν.

Ὁ Χρῆστος καὶ οἱ λοιποὶ ἀφίκοντο παρὰ τῇ μονῇ τῆς Πελλίνας (α) καθ' ἣν ὥραν οἱ ἀθιγγάνοι περικυκλώσαν αὐτὴν καὶ οἱ κύνες ἐμαίνοντο ὀλακτίζοντες.

— Τί νάνναι κεῖνο τ' ἀσκέρι ὠρὲ Βέλιο; ἠρώτησεν ὁ ἀρματωλὸς ἠρεμήσας.

— Δὲν εἶνὲ γαρβιτώτας.

— Ὄχι εἶνὲ Τοῦρκοι! ... κάτσε κάτω ... κερὰ Χάνκω τὶ παντοχένεις; κάτσε κάτω, λέω!

Ἐκάθησαν ὅλοι χαμαί, ὁ δὲ ἀρματολὸς Χρῆστος ἀναπηνεύμενος ὀλίγον ὡς λυγὲ ἐζήτει νὰ πληροφορηθῇ ἀποῖά τινα ἦσαν τὰ περὶ τῆς μονῆς σιμίνη, περὶ ὧν ἐφεξῆς ὁ λόγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὁ Τρίκος Μπρίκος

Τὰ Ἀκροκεραύνεια ἢ Κεραύνεια ἦρη ἦσαν τὰ ἥττον προσιτὰ καὶ ἥττον ἔτι ἐγνωσμένα παντὸς ἄλλου μέρους τῆς Ἑλλάδος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Οὔτε οἱ ταξειδιῶται τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οὔτε οἱ περὶξ κάτοικοι, οὔτε οἱ ἔθνοι Κερκυραῖοι οἱ πρὸ αἰώνων ἐμπορευόμενοι τὰς παραβλαστούσας χώρας των ἐρρόντισαν νὰ πληροφορηθῶσι τὰ περὶ τούτων ἢ πότε τοὐλάχιστον ἐδείξαν ἐνταῦθα.

Ἦσαν τῇ ἀληθείᾳ ἀγνωστα (α) ὡς εἰς τοὺς Ὁμηρικοὺς χρόνους, ὅτε ὁ πατὴρ τῆς ποιήσεως θέτει εἰς τὰ χείλη τοῦ Ὀδυσσέως τὸ

«Ἐρθάσαμεν εἰς τὰ πέρατα τοῦ ἀβυσσόδους ὠκεανοῦ, »ἔνθα αἱ τε πόλεις καὶ οἱ λαοὶ τῶν Κειμέρρων περι»καλύπτονται ὑπὸ χιόνων καὶ παχυτάτης ὁμίχλης. Οὐ»δέποτε ὁ φαεινὸς ἥλιος, ὁ καθ' ἡμ

5

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἡ πρόσκλησις.

— Κάλλιστα, κύριε, ἀπεκρίθη μικρὸν τεθορυβημένος ὁ ὑπηρέτης, ὡστε ἡ προσδοκωμένη ἐπίσκεψις νὰ κατετάραξεν αὐτόν. . . . . Ἡ κόμησσα τραγῳδεῖ ὡς ἄγγελος . . . περίεργος κυρία, ὅσον εὔθυμος καὶ γελαστὴ εἶνε ἡ θεραπαινίς της Μαρί, τόσον σοβαρὰ, μελαγχολικὴ καὶ ἐλιγόλογος εἶνε ἡ κόμησσα, δίδων στροφὴν ἄλλην εἰς τὴν ὁμιλίαν εἶπεν ὁ Μοῦλερ· ἐξηκολούθησε δὲ προσθέτων. Εἶνε πολὺ πλουσία κυρία . . . . . Ἔχει πολλὰ κιβώτια μεθ' ἑαυτῆς, τὸ δὲ περιεργότερον, ἔχει δύο κιβώτια φέροντα μὲ ὀρειχάλκινα καρφία τὰ δύο ἀρχικὰ ψηφία τοῦ ὀνόματός σας P. S. . . . . Τοῦτο μᾶς κάμνει ὅλους νὰ ἔχωμεν ὑποψίαν, ὅτι ὑπάρχει τις συγγένεια ἢ φιλία μεταξὺ ὑμῶν καὶ αὐτῆς· πρὸ πάντων διότι ἡ ὑπηρέτρια μετὰ περιεργείας ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ πάντα τὰ ἀφορῶντα ὑμᾶς. . . . . Ἐρωτᾷ ἀδιακόπως πόσον καιρὸν θὰ διαμείνητε ἐν Λονδίνῳ ἢ τίνες ἔρχονται εἰς ἐπίσκεψίν σας.

— Μ' ἐκλαμβάνει δι' τινα ἄλλον· κάποιον λάθος πρέπει νὰ ἀκολουθῇ...— Ἔπειτα πόσα καὶ πόσα ἐνέματα δὲν ἔχουσιν ἀρκετὰ ψήφια P. S ;...

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης καὶ τὴν ἐσπέραν αὐτὴν δὲν ἐξῆλθε. Διέμεινεν εἰς τὸ δωμάτιόν του γράφων ἐκπεταμένην ἐπιστολὴν εἰς Ἀθήνας, πρὸς ἕνα πρώην ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, διηγούμενος τὰ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς του παρὰ τοῦ κ. Ἀμβροσίου, τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ μεγαλεπηβόλου τούτου ἀνδρὸς καὶ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας ἃς διέτρεφεν, ὅτι ἤθελε τὸν καταπείσει νὰ συνεισφέρῃ ἀρδῆν διὰ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν. τὸ ποσὸν τοὐλάχιστον ἑξήκοντα χιλιάδων λιρῶν, ὅτι δὲ ἤθελε πληρέστατα τιμήσει τὴν ἀποστολήν του καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις μεγάλους πατριώτας διὰ τῆς βεβαίας ἐπιτυχίας του. Ἐξηπλώθη μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου κατνίζων καθ' ἡν ὥραν ὁ ὑπηρέτης Μοῦλερ εἰσελθὼν εἰδοποίησεν αὐτὸν ὅτι ἡ κόμησσα Λουΐζα Δὲ-Βὲρ Λασχατὼ μετὰ τῆς θεραπαινίδος της μετέβησαν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Χέη-Μαρκετ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἓν μοσχοβόλον γραμμάτιον.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ὁ κ. Σκοπελίδης δι' ἠθλοε συλλέγων ἐπιχειρήματα καὶ ἀπορήματα κατάλληλα διὰ τὸ γεῦμα τοῦ κ. Ἀμβροσίου. Συνήθροιστο τὰ μᾶλλον ἀστεῖα ἀνέκδοτα τῶν Ἀθηνῶν, διάφορα λογοπαίγνια τῆς νέας ἑλληνικῆς εὐφυΐας καὶ πολλὰ ἐπισεσδία τῶν Ἀθηνῶν, διάφορα λογοπαίγνια τῆς νέας ἑλληνικῆς εὐφυΐας καὶ πολλὰ ἀνέκδοτα τῆς αὐλῆς τοῦ Ὄθωνος καὶ τῶν Πρεσβειῶν, καθὼς καὶ τὰ κυριώτερα συμβάντα τῶν βιογραφιῶν τῶν ἐπισήμων ὑποκειμένων τῆς πρωτευούσης.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης προπαρεσκεύαζε βραδέαν μὲν ἀλλ' ἐπιτυχῆ πολιορκίαν κατὰ τοῦ ἀτόμου τοῦ κ. Ἀμβροσίου, διενοεῖτο νὰ τὸν προσεγγίσῃ διὰ τῶν λεγομένων ἐν τῇ ὀγυρωματικῇ κλιμακωτῷ χαρακωμάτων, διὰ τῶν ζίκ-ζακ καὶ σὺχὶ δι' ἐφόδου.

Τοὺς συλλογισμοὺς καὶ τὰς μελέτας του διέκοπτον μόνον οἱ ἡδεῖς λαρυγγισμοὶ καὶ τὸ μελῳδικὸν ἆσμα τῆς κυρίας κομήσσης, ὡς καὶ οἱ ὑψηλοὶ γέλωτες τῆς Μαρί, ὅταν ἡ κόμησσα δὲν ἐτραγῴδει.

Μετ' ἐλίγον ἤνοιξε τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας παράθυρόν του, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς παράλληλον γραμμὴν μετ' ἐκείνων τῶν δωματίων τῆς κομήσσης. Ἡ ζωηρὰ Μαρὶ εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὸ παράθυρόν της, καὶ πρώτη εἶδεν αὐτόν. Διὰ τόλμης ἤτις ἤθελε καταπλήξει τὸν Ἴδιον Δὲν Ζουάν, ἐθεώρει αὐτὸν μειδιῶσα, καθ' ἣν χρόνον ἐκρέμα ἐκτὸς τοῦ παραθύρου κλωβίον περιέχον πτηνόν. Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης μετὰ μικρὸν ὡς ἐκ θειλίας ἀπεσύρθη· ἀλλ' ὅταν μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὑπ' ἀορίστου αἰσθήματος ὁρμώμενος ἐπανέκαμψεν ἐπὶ τοῦ παραθύρου, εὗρε τὴν Μαρὶ ἱσταμένην ἐκεῖ, καρρώσουσαν δὲ τοὺς παμμέλανας ὀφθαλμοὺς της καὶ ἐκφραστικώτερα μειδιῶσαν.

— Νὴ τὸν Δία, ἐὰν δὲν ἐγνώριζον παρὰ τοῦ Μοῦλερ ὅτι ἡ κυρία της εἶνε μία διακεκριμένη κόμησσα, διενοήθη, καὶ ἂν δὲν ἐγνώριζον, ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο εἶνε ἓν τῶν ἐντιμοτέρων τοῦ Λονδίνου, ἤθελον ὑποθέσει ὅτι αἱ γυναῖκες αὗαι εἶνε οὐχὶ τόσον σεβαστάι.

Ἐν τούτοις ὁ ἥρως ἡμῶν ἠκαγκάσθη νὰ κρούσῃ καὶ δευτέραν ὑποχώρησιν. Ἡ ὡραία κεφαλὴ τῆς Μαρὶ ἦτο διὰ τοῦτον ἐκείνη τῆς Μεδούσης· ἐπαγθλὴν ἐκ τρίτου εἰς τὸ παράθυρον, πλὴν τώρα τοῦ ἐφάνη ὅτι ἡ πονηρὰ γαλλὶς ὠμίλει ἑλληνιστὶ πρὸς τὸ πτηνόν· ἀπευείνετο πρὸς τοῦτο καὶ τὸ ἠρώτα πράγματα γνωστὰ μόνον ἐν τῷ ἑλληνικῷ κύκλῳ καὶ ὀνόματα κύρια τῆς ἑλληνικῆς. Ἀπεσύρθη τώρα ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ ἔστη πρὸ τοῦ παθήρους κατόπτρου, ὡς Νάρκισσος ἑαυτὸν ἀγαλλόμενος.

Ναί, φίλε ἀναγνῶστα, ὅπερ ἐποίει τόσον εὐαίσθητον τὸν κ. Πάτροκλον καὶ ὅπερ ἠλέκτρισεν αὐτὸν τοσοῦτον, ἦτο ὅτι ἡ τολμηρὰ Μαρὶ ἐκάλει τὸ πτηνόν της δι' ἑλληνικῶν φράσεων Γιωργάκη, Βασιλάκη καὶ Πάτροκλον.

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἦτο νέος ὡραιότατος, μοναδικοῦ ἐξωτερικοῦ, μᾶλλον ὑψηλὸς καὶ ῥαδινὸς τὸ ἀνάστημα, συμμετριώτατος εἰς τὸ σῶμα καὶ γλυκύτατος εἰς τὴν φυσιογνωμίαν, εἶχεν ὀρθαλμοὺς λαμπροὺς, μεγάλους, μέλανας καὶ διαπεραστικοὺς, ἐπιθερμίδα ἀβροτάτην καὶ λευκήν, ὀδόντας ὡς ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ἦτο ἄνευ πώγωνος, ἄνευ περιγενείου, καλλιεργῶν μόνον μικρὰν λεπτότριχα μέλανα μύστακα τοῦ ὡραιοτέρου σχήματος καὶ ἀληθοῦς στρατιωτικῆς ὄψεως.

Ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ἀνάψας σιγάρον, περιτυλιχθεὶς δὲ εἰς τοὺς καπνοὺς τοῦ σιγάρου καὶ τοῦ νοῦ του, βαρυνόμενος νὰ ἐξέλθῃ, εἰς περιεδάβασιν, ἀμφιταλαντεύετο τί νὰ πιστεύσῃ διὰ τὰς γυναῖκας αὐτάς.

Διῆλθε μακρὰν χρόνον ἐν τῇ θέσει αὐτῇ, ὅταν ἡ θύρα κρούεται καὶ ὁ Μοῦλερ εἰσέρχεται, ὅλος ἀκτινοβολῶν, κρατῶν μικρὸν δίσκον ἐξ ἀργυρίνης καὶ ἐπὶ τούτου ἐπιστολήν.

Προσεγγίσας τὸν πρώην ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τῷ προσφέρει αὐτὴν προσθέτων :

— Μίαν ἀπάντησιν ἂν ἀγαπᾶτε.

Ὁ κ. Πάτροκλος ἤνοιξεν αὐτὴν μετὰ περιεργείας, διότι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο γυναικείας χειρὸς καὶ ὁ χάρτης μοσχοβόλος, ὡς τῶν ἐρωτικῶν γραμματίων καὶ ἀνέγνωσε τὰς ἑπομένας λέξεις.

«Ἡ κόμησσα Λουΐζα Δὲ-Βὲρ Λασχατὼ λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσῃ τὸν κύριον ἱππότην Πάτροκλον Σκοπελίδην, ἂν εὐαρεστῆται νὰ ἔλθῃ δι' ὀλίγας στιγμὰς εἰς τὰ δωμάτια αὐτῆς οἱανδήποτε ὥραν μεταξὺ τῆς παρούσης καὶ τῆς ἐννάτης τῆς ἑσπέρας, ὅπως τὸν ἐρωτήσῃ πληροφορίας τινὰς ἀφορώσας δύο ἕλληνας φίλους της τοὺς ὁποίους ἡ κόμησσα Λουΐζα Δὲ-Βὲρ Λασχατὼ ἔχει διδόμενα καὶ πιστεύει, ὅτι ὁ ἔντιμος ἱππότης Πάτροκλος Σκοπελίδης γνωρίζει προσωπικῶς καὶ μετ' αὐτῶν διάκειται εἰς φιλικὰς σχέσεις.

»Ἡ κόμησσα Λουΐζα Δεβὲρ Λασχατὼ παρακαλεῖ τὸν ἔντιμον ἱππότην νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, ἐν ᾧ μόνον αἰτία σπουδαίας ἀνάγκης, ὡς ἐκ τῆς συντόμου ἐν Λονδίνῳ διαμονῆς της, παρώτρυνε νὰ γράψῃ.

Ὠρθώθη ἐκ τοῦ ἀνακλίντρου, ἐκάθισεν ἐνώπιον τῆς τραπέζης καὶ ἔγραψε λακωνικῶς καὶ δι' εὐγενῶν φράσεων ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Ἐσφράγισε τὴν ἐπιστολὴν δι' Ἱσπανικοῦ κηροῦ θέσας τοῦ δακτυλιδίου του τὴν σφραγῖδα, ἥτις ἦτο ἀρχαῖκῆς γλυπτικῆς φέρουσα τὸν Λακόνοντα. Ἐνεχείρησε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Μοῦλερ ὡς ἁπλῆν ἐμπορικήν, οὐδεμίαν προσβίβων συγκίνησιν.

— Μοῦλερ, Μοῦλερ, ποτὲ δὲν ἐλανθάνοθης εἰς τὸ διορατικόν σου...Δένοᾶς τὸ εἶπα κύριεδτιὔποκείμενα τοιαύτης ὑψηλῆς περιωπῆς ὡς ὑμᾶς καὶ τὴν κυρίαν κόμησσαν χωρὶς μικρὸν πρότερον νὰ γνωρίζωνται δὲν ἔρχονται νὰ κατοικήσουν εἰς τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον . . . . . Ἔχω νὰ σᾶς φέρω καμμίαν ἄλλην ἀπάντησιν, Κύριε ; ἐρώτησε μετὰ πονηρᾶς ἐκφράσεως ὁ ὑπηρέτης.

— Ὄχι, Μοῦλερ, πήγαινε . . . . Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶνε αὐτόχρημα τυχαία, καὶ δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην χρειὰν ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ζητεῖς νὰ δώσῃς. Πήγαινε, φέρε μοι ὀλίγον θερμὸν ὕδωρ νὰ ξυρισθῶ, αὐστηρῶς εἶπεν αὐτός.

— Πολὺ καλά, κύριε, πολὺ καλά.

Ἄμα ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθεν, μετέβη εἰς τὸν κοιτῶνά του ποιῶν ἀναρξιν τοῦ αὐτρεπισμοῦ του.

Ὁ Πάτροκλος Σκοπελίδης κατὰ τὸ διάστημα τοῦ νεαροῦ βίου του εἶχεν ἀπολυσεῖ τρία πολύτιμα δῶρα πρὸ τὰ ὁποῖα ἔθιδε μεγίστην σημασίαν. Πρῶτον μίαν ἀδαμάντινον περόνην, ἀξίας ἑκατὸν ταλλήρων, τὴν ὁποίαν εἰς ἀρχιδοῦξ τῆς Αὐστρίας ἐδώρησεν εἰς αὐτόν. Ὅταν περιηγεῖτο μετ' αὐτοῦ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος· δεύτερον, τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν του μετὰ βαρείας χρυσῆς περιλαιμίου ἀλύσσου ἀνήκουσαν εἰς τὸν πατέρα του, ὁμογενέντα ἢ πρεσβὺν τῆς Σκοπέλου κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἡμῶν, καὶ τρίτον, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δακτυλίδιον, ἀρχαῖον τοὐλάχιστον δύο χιλιάδων τετρακοσίων ἐτῶν δῶρον τοῦ ταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ Μ. . . .

Ὅταν ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ἐκοσμεῖτο διὰ τούτων καὶ ἔφερε τὴν καθαρὰν καὶ καλῶς κατεσκευασμένην ἐνδυμασίαν τῶν ἐπισκέψεών του, εἶχε τοσοῦτον ἀριστοκρατικὴν ὄψιν, ὥστε ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἐφαμίλλος πρὸς τὸν κομψότερον λόρδον τοῦ Λονδίνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Μία κτηνώδης κατάκτησις.

Ὁ κ. Πάτροκλος ἔκρουσε τὴν θύραν ἐλαφρῶς, καὶ εἰς τὴν ἀκοὴν τῆς λέξεως εἰσέλθετε ἤνοιξε ταύτην.

Ἔμεινεν ἔκπληκτος καὶ ἄφωνος εὑρεθεὶς ἐνώπιον νέας γυναικὸς, τῆς μεγαλειτέρας καλλονῆς καὶ ἐν τῇ ὄψῃ αὐτῆς, ἐξηπλωμένης ἐπὶ ἀναπαυτικοῦ θρανίου καὶ κρατούσης βιβλίον εἰς χεῖρας ὡς ἔθθεν ν' ἀναγίνωσκεν

Ἀλλ' ἡ ἔκπληξίς του ἐκορυφώθη εἰς τὸ ἄπειρον ὅταν ἡ κόμησσα ὀρθωθεῖσα ὅπως τὸν ὑποδεχθῇ, ἀνέπτυξε τὴν εἰαρύσαθον, λιγηράν, ὑψηεενθκαὶ ἐμοίαν νύμφης ἀρχαίας φυὴν αὐτῆς.

Ἠδύνατο τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο ἡ ἰδία Γαλαξάυρα, ἡ περικαλλεστάτη θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ.

— Καθήσατε, παρακαλῶ, Κύριε Πάτροκλε· ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην ὅτι σᾶς ἐνώχλησα· διενοούμην νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἐγγράφως πληροφορίας τινὰς δι' ἕνα κύριον Ἕλληνα τὸν ὁποῖον ὁρεοῦ ὅτι γνωρίζετε· ἀλλ' ἔπειτα συλλογισθεῖσα ὅτι πιθανὸν νὰ ἐδυσκολεύεσθε νὰ δώσητε ἐγγράφως τὰς πληροφορίας, ἔλαβον τὸ θάρρος. . . .

— Κυρία Κόμησσα, μακρὰν τοῦ νὰ μὲ ἐνοχλήσητε, τοὐναντίον μοὶ χορηγεῖτε, ἐκτὸς τῆς τιμῆς καὶ ἀνεξάντλητον εὐχαρίστησιν διὰ τὴν προσωπικήν γνωριμίαν σας... Ἡμεῖς βέλτιον ἐμοὶ, κυρία Κόμησσα, γιγνώσκετε, ὅτι σπανίως συναντᾶ τις ὑποκείμενα τόσον χαριτόρυτα ὡς ὑμᾶς . . . Ἄλλως δέ, κυρία Κόμησσα, ὧν πρὸ τριῶν ἡμερῶν πάντῃ ξένος καὶ μελαγχολικὸς ἐν Λονδίνῳ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο, διὰ τῆς ἐπισκέψεώς ταύτης αἰσθάνομαι, βεβαιωθῆτε, ἀνέκφραστον ἀναζωογόνησιν . . .

— Ἔχετε μόνον τρεῖς ἡμέρας ἐν Λονδίνῳ ; . . Μαρί, θὰ κάμῃς καλὰ νὰ κομίσῃς τὰς ἐπιστολάς μου εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, φρόντισον δὲ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ Ρέντζενστριτ νὰ μὲ ἀγοράσῃς . . . Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε Πάτροκλε διὰ μίαν στιγμὴν . . .

— Ὦ ! παρακαλῶ κυρία, μὴ ἐνοχλῆσθε, εἶμαι ἀεὶ εἰς τὰς διαταγὰς σας ὁ αὐτός.

— Μαρί, μετὰ ταῦτα πήγαινε εἰς τὸ Ρέντζε-στρὴτ καὶ ἀγόρασέ μοι ἓξ ζεύγη χειροκτῶν τοῦ ἀριθμοῦ 6 χρωμάτων ἀνοικτῶν . . . γνωρίζεις ποῖα προτιμῶ . . . Ἐπίσης ἐκτέλεσον καὶ τὰς λοιπὰς παραγγελίας μου... Λάβε τὸ γραμμάτιον τοῦτο τῶν πέντε λιρῶν καὶ πλήρωσέ τα.

Ἡ Μαρὶ χωρὶς νὰ ρίψῃ οὔτε περιεργείας βλέμμα πρὸς τὸν εὐπατρίδην Ἕλληνα, σοβαρὰ ὡς δικαστὴς ἀκραδάντως τὴν κυρίαν της ἔλαβε τὴν ἐντολὴν καὶ τὸ γραμμάτιον καὶ ἐξῆλθεν.

— Λοιπόν, Κύριε Πάτροκλε, μόνον πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἴδθε εἰς Λονδῖνον ; ἐπανέλαβεν ἡ Κόμησσα ἅμα ἐμειναν μόνοι. Καὶ ἡμεῖς μόνον τέσσαρας ἡμέρας ἔχομεν ἐνταῦθα . . . Εἶνε πρώτη φορὰ ὅπου ἐπισκέπτεσθε τὴν πρωτεύουσαν ταύτην;

— Μάλιστα Κυρία Κόμμησσα, ἡ πρώτη . . .

— Σᾶς ἀρέσκει ; πῶς τὴν εὑρίσκετε ;

— Δὲν εἶδον ἔτι τίποτε· ἐκ περιγραφῶν μόνον γνωρίζω ὅτι ἔχει ἀπειρίαν ἀξιοθαυμάστων δι' ἕνα ξένον. Ταῦτα βεθηκδὴν θὰ ἐπισκεφθῶ.

— Ἔχετε βεβαίως πολλοὺς φίλους ἐνταῦθα.

— Ἔχω πολλὰς συστατικὰς τὰς ὁποίας ὅλας εἰσέτι δὲν παρέδωσα.

— Θὰ διαμείνετε καιρὸν τινα εἰς Λονδῖνον ;

— Πιθανὸν ἀρκετὸν καιρόν . . . Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τινων ὑποθέσεών μου.

— Ἐμπορικῶν βεβαίως.

— Τοὐναντίον, πολιτικῶν.

— Πολιτικῶν . . . . δὲν νομίζετε ὅτι αἱ πολιτικαὶ εἶνε σήμερον ὀχὶ τόσον ἐπικερδεῖς ὅσον αἱ ἐμπορικαί.

— Δὲν γνωρίζω μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς φιλοδοξίας ἡμῶν . . . Διὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου δύναταί τις νὰ ἀναδῇ πολὺ ὑψηλὰ καὶ κάμῃ ἔνδοξον ὄνομα, ἐνῷ διὰ τοῦ ἐμπορίου μόνον πλοῦτον.

— Εἰς Ἀγγλίαν ὅμως δὲν εἶνε τὸ αὐτό, κύριε Πάτροκλε, οὐδὲν καλόν, οὐδὲν μέγα ἄνευ τοῦ πλούτου κτᾶται . . . Διὰ τοῦτο ὅλος ὁ κόσμος καὶ αἱ κυρίαι αὗαι καταβαίνουσι σήμερον εἰς τὸ Ἄστυ . . . μάλιστα δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω· γνωρίζω ἐν Λονδίνῳ Κυρίας τῆς ὑψηλοτέρας περιωπῆς, ἀξίας ἑκατὸν ταλλήρων, τὴν ὁποίαν εἰς ἀρχιδοῦξ τῆς Αὐστρίας ἐδώρησεν εἰς αὐτόν. Ὅταν περιηγεῖτο μετ' αὐτοῦ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος· δεύτερον, τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν του μετὰ βαρείας χρυσῆς περιλαιμίου ἀλύσσου ἀνήκουσαν εἰς τὸν πατέρα του, ὁμογενέντα ἢ πρεσβὺν τῆς Σκοπέλου κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἡμῶν, καὶ τρίτον, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δακτυλίδιον, ἀρχαῖον τοὐλάχιστον δύο χιλιάδων τετρακοσίων ἐτῶν δῶρον τοῦ ταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ Μ. . .

5

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΓΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἡ κυρία Τιμῶσα *.....

(Συνέχεια)

— Παρακαλῶ, στρατηγέ, διέλθετε πρῶτος καὶ σᾶς παρακολουθοῦμεν.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡ θύρα ἠμήνοιξεν, ὁ στρατηγὸς Καλλέργης εἰσῆλθε καθὼς καὶ ἡμεῖς.

Μόλις εἰσῆλθομεν καὶ ἡ θύρα πάλιν ἔκλεισεν ὄπισθεν ἡμῶν.

Ἐντὸς αἰθούσης ἐκάθητο ἐνώπιον τραπέζης ὁ ἀρχιταμίας, ἀνὴρ νέος μελαγχροινὸς μετὰ χαρακτηριστικοῦ τοῦ προσώπου πλήρους ἐνεργητικότητος. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπῆρχον στιβάδες χαρτονομισμάτων πολλῶν χιλιάδων φράγκων.

Τέσσαρες ἔτι ἄνδρες ἐπεριδιάβαζον συνδιαλεγόμενοι. Ὁ εἷς αὐτῶν ἐκράτει εἰς χεῖρας του ἔντυπον φυλλάδιον, ἐφ' οὗ ἔρριπτε ἀλλεπαλλήλως βλέμματα ἀνήσυχα ὡς ὁ νεὼς αὐτοῦ νὰ περιεπλανᾶτο ἀλλαχοῦ.

— Οὗτος ὁ κεντρικὸς ταμίας ὠνομάζετο Κλείσσορος, ὁ παράσιτος, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὁ Κλείσσορος ὁ Σηλυβριανὸς εἶπε διὰ χλευαγοὺς εἰρωνικῆς φυσιογνωμίας ὁ Διάβολος. Οὗτος καταγεται ἐκ τῆς Καρίας, ἤτις ἄλλοτε εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἐνδόξων προπατόρων σας ὑπῆρξε τόσον περίφημος διὰ τὰ ἀνδράποδα, τὰ ὁποῖα ἐχορήγει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

Κύριε ποιητά, κάλλιστα πρέπει νὰ ἐνθυμῆσθε ὅτι ἡ Καρία ἐχορήγει ἐπίσης τοὺς ἀργυρωνήτους τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε βλέπετε ὁ κύριος Κλείσσορος ἐν τῷ στοιχείῳ του.

Ὁ μὲ τοὺς γαλανοὺς ὀρθαλμοὺς καὶ τὸν δακὸ καὶ μακρὸν πώγωνα κρατῶν τὸ φυλλάδιον, εἶνε ὁ κύριος Πανιώνιος προσέθηκεν ὁ Διάβολος . . . κύριε Σούσσε, ἐνθυμεῖσθε τὸ ὄνομα τοῦτο ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν προγόνων ὑμῶν ; στρεφεὶς πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Σούσσον φιλοπερόνους χαμογελῶν ἠρώτησεν ὁ σκοταρχὴς ἠγεμών, ὡστεῖ θθῆνεν ἐπεθύμεινα δοκιμάσῃ τὴν μνήμην τοῦ ποιητοῦ.

— Βεβαιότατα ! ὁ αἰσχρὸς ἐκεῖνος Χῖος οὐτινος τὸ ἔργον ἦτο νὰ ἀγοράζῃ καὶ εὐνουχίζῃ καὶ μεταπωλῇ τοὺς ὡραίους παῖδας πρὸς τοὺς βαρβάρους τῶν Σάρδεων καὶ τῆς Ἐρέσου ἀπεκρίθη ὁ ποιητὴς ἀπρρηματικῶς.

— Κάλλιστα ! κάλλιστα ! χειροκροῶν διὰ τῶν δύο παλαμῶν του καὶ μειραιωδῶς πηδῶν μέχρι τῆς θροφῆς, ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Ἐὰν τώρα ἀντὶ τοῦ Ἰῶτα θέσεις Ὑψηλὸν δηλαδὴ Πάνυ-ώνιος εὑρίσκεις τοῦ ἀνθρώπου τούτου τὸ ἀληθὲς ὄνομα, τὸν ἀληθῆ τίτλον, τὸ ἀληθὲς ὕψωμα καὶ τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα ἐν τῷ ἑλληνικῷ συντάγματι, προσέθηκεν δεικνύων αὐτὸν διὰ τοῦ δακτύλου του.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐξηκολούθησε διατρέβας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸ στάδιον τοῦ Πανιωνίου, δωρήσας ὅπως πλουσίαν μείρακας καὶ μειρακίσκας πρὸς τοὺς Σατράπας τῆς αὐτοκρατορίας, πολυτρόπως δὲ πωλήσας ἑαυτὸν πρὸς αὐτούς, σὺν τῇ καθέδρᾳ τῶν χρυσοκανθάρων ἤλθε καὶ οὗτος εἰς Ἀθήνας, ἐρωτυμανῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καταρθώσῃ μεγάλα ἔργα.

Θεωρήσατε τὴν μεγάλην γενεὰν τοῦ ἀλλά, «πωγοτροφία φιλόσοφον οὐ ποιεῖ.» ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι σας.

Ὁ πώγων αὐτοῦ εἶνε ὅμοιος ἐκείνου τοῦ Ἀθηναίου Φορμησίου τοῦ τότε κωμωδουμένου ἐν Ἀθήναις διὰ τὸν τερατώδη πώγωνά του καὶ τὰς ῥαδιουργίας καὶ δωροδοκίας του. Σήμερον ὡς ἄλλαχοῦ θὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι ἀντιπροσωπεύει καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν τούτοις οὗτος ὁ πλούσιος ἀγόρτης εἶνε ὑπεχρέωσις τῆς θυγατρὸς τῆς Κρόκλης. Ἐντὸς τοὐκομμωτηρίου αὐτῆς εἰς Ἀθήνας ἀποσπᾷ καθεκάστην τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος τοὺς ὑγιεῖς ὀδόντας, ὡς ἀπεσπάσθησαν οἱ τοῦ ἥρωός σας Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου ἐν τῷ πύργῳ τῆς Ἀκροπόλεως.

Τοιοῦτοι φαινόμενα εἶδον πλειστάκις αὐτοὶ αἱ ἀδίαθωτοι κλειναὶ Ἀθῆναι, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐσωφρονίσθησαν.

Ὅσον διὰ τὴν Ἐρμούπολίν σου, κύριε συγγραφεῦ, στρεφεὶς πρὸς με ὁλος ἐλαρῷ, καὶ ὅσον διὰ τοὺς εἰνοθρύπτους της, ἐκ τῶν ὕδαρῶν εἰνοπνευμάτων ἢ τοῦ εὐζώσου τῆς ρητίνης οἴνου καὶ τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἀρχιτέκονος τούτου, περίμενε.... μὴ ἀνυπομονῆς εἶπον θὰ σὲ ἱκανοποιήσω ! Ἐλεύσεται συντόμως ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ βοηλασία αὕτη θὰ παύσῃ.

Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν οἱ Ἑρμουπολῖται, θέλουσι δώσει παράδειγμα βλακίας καὶ ἀμαθείας πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος ὅλης, διότι εἶνε ἀδιόρθωτοι εὐπάτηγοι καὶ ὠνητοί. Τότε οὔτε τὰ ἀρώματα τῶν τοιούτων οἰνοπλήκτων οὔτε τὰ χρήματα τῶν τοιούτων Μανδραβούλων θὰ ἔχωσι τὴν ἐλαχίστην ἐπιρροήν. Ἔχε ὑπομονήν, ἡ Σύρος εἶνε καταδεδικασμένη εἰς τὸν ἀδοξότερον φθισιακὸν θάνατον. Σήμερον βασιλεύει ἐνταῦθα ἡ παροιμία «Ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πράγμα» διότι ὁ ἀγύρτης Μανδράβουλος ἐξήτησε νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ τὴν ἰδίαν θεάν Ἥραν.... Στρατηγὲ Καλλέργη, Ἀλέξανδρε Σούτζε, ἀκρασοθῆτε τὸν Πανιώνιον καὶ ἀρνηθῆτε, ἐὰν δύνασθε, ὅτι τὸ Σύνταγμα σας δὲν μετεμορφώθη εἰς παριφδίαν, ἐὰν δὲν ἐπιβάλληται εἰς ἐμὲ ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἐπαναστάσεως καὶ αἱματοχυσίας πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Διάβολος Ἀχρηλὰν μετὰ τοὺς λόγους τούτους δέσας τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους ἐσίγησεν, ὅπως ἀκρασθῶμεν τὸν Πανιώνιον.

— Πολὺ καλὰ εἶνε νὰ διαθώσῃ τις, ὅτι ἀπεφασίσαμεν νὰ δαπανήσωμεν ἑκατὸν καὶ διακοσίας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΕΣΟΔΕΙΑΙ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

(Συνέχεια)

Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν καταπτώσει, καὶ τοιαύτῃ ἐνδείᾳ τῶν γεωργικῶν, τάξεων, καὶ στενοχωρίᾳ τῶν ἐργατικῶν καὶ ἐν τηλικαύτῃ διαταράξει τῆς χρηματικῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐν κλονισμῷ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ τῆς πίστεως τῶν τραπεζῶν θὰ δυνηθῇ τὸ χρηματιστήριον ν' ἀντιπαρέλθῃ τὴν καταιγίδα ἄνευ κρίσεως; Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας ἐπίδρασις θὰ εἶνε πολὺ μικροτέρα, ἡ Γαλλία ὅμως θὰ αἰσθανθῇ αὐτὴν περισσότερον τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γαλλία μὲν εἶνε χώρα πλουσιωτάτη, καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς εἶνε λίαν οἰκονόμος καὶ φιλόπονος, ἀπεδείχθη δὲ ἐπανειλημμένως, ὅτι δύναται νὰ παρακάμψῃ σκοπέλους, οἵτινες ἄλλως τε σχεδὸν θὰ καπέστρεφον πλείστας τῶν ἄλλων χωρῶν, οὐχ' ἧττον ὅμως μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ἡ Γαλλία εἶνε κυρίως γεωργικὴ χώρα, ἡ δὲ γαλλικὴ ἐσοδεία θὰ εἶνε φέτος κακή. Διὰ τὸν γεωργόν, ὅσῳ οἰκονόμος καὶ προσεκτικὸς καὶ ἂν εἶνε, κακὴ ἐσοδεία δηλοῖ κατάπτωσιν, ἐπίσης διὰ τὰς ἐργατικὰς τάξεις τῶν πόλεων χαμηλότερα ἡμερομίσθια καὶ ἀκριβωτέραν τροφήν, τὸ αὐτὸ σημαίνει ἰδίως μάλιστα ἀφοῦ ἡ ἐσοδεία εἶνε κακὴ καθ' ὅλην τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, ἐν δὲ τῇ Ρωσσίᾳ, ὡς ἤδη ὑπεδείξαμεν, ἀπέτυχεν ἐντελῶς. Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, λοιπόν, θὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς ὑψηλή, αἱ δὲ ἐργατικαὶ τάξεις ἐν ταῖς πόλεσι, ὅπως αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ἐν Γερμανίᾳ, θὰ πληρώσωσι περισσότερον διὰ τὸν ἄρτον των παρ' ὅτι μέχρι τοῦδε ἐσυνείθιζον. Οὐχ' ἧττον ὡς προείπομεν, ἡ Γαλλία εἶνε πολὺ πλουσία χώρα, μία δὲ κακὴ ἐσοδεία καίτοι μέλλουσα νὰ ἐπιδράσῃ, φυσικὰ ἐπὶ τῆς εὐημερίας της, δὲν θὰ δυνηθῇ ὅμως νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας ὑλικὰς βλάβας. Ἐὰν ἡ προσεχὴς ἐσοδεία εἶνε καλή, δύναται ταχέως ν' ἀναλάβῃ. Πρὸς τούτοις ἡ Γαλλικὴ γεωργία ποικίλει πολύ, πρέπει δὲ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ἐκτὸς τοῦ σίτου, τὴν ἄμπελον καὶ τὰς τευτλίδας (κοκκινογούλια). Ἀφ' ἑτέρου δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἐσχάτως ἡ Γαλλία διὰ λόγους πολιτικοὺς ἐβοήθησε τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ρωσσίας. Διὰ μόνης δὲ τῆς Γαλλικῆς συνδρομῆς κατώρθωσεν, ὅπως μετατρέψῃ τὸ δάνειόν της μεταὶ τοιαύτης ἐκτάκτου ἐπιτυχίας, ἔκτοτε δὲ διεστηρήθησαν σχεδὸν ἐν ἰσοτιμίᾳ τὰ Ρωσσικὰ 4 ο/ο. Ἤδη, ἐὰν ἐπέλθῃ μεγίστη πενία ἐν Ρωσσίᾳ, εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ πίστις τῆς Ρωσσίας, θὰ ἐκπέσῃ, ἡ δὲ ρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ μετ' ἀκριβείας τὰς προσόδους της, μέγα δὲ μέρος τῶν εἰσπράξεων της θὰ δαπανήσῃ ὅπως προφυλάξῃ τὸν λαὸν ἀπὸ λιμοῦ. Ἐπετράπη ἤδη δαπάνη 15,000,000 ρουβλίων διὰ δημόσια ἔργα, ἡ δὲ εἰσοδεία μόλις ἤδη ἀρχεται, καὶ ἂν ἐνωρὶς 15,000,000 ρούβλια ἐξοδευθῶσι, πόσον λοιπὸν θὰ ἔχωσιν ἀνάγκην πρὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους; Πῶς λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της, ἐὰν προκύψῃ ἀνάγκη πολὺ περισσότερα τῶν 15,000,000 ρουβλίων νὰ ἐξοδευθῶσι διὰ προμήθειαν τροφῆς τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λιμοῦ; Εἶνε, συνεπῶς, σχεδὸν ἀναπόρευκτον ὅτι ἡ πίστις τῆς Ρωσσίας θὰ ἐκπέσῃ, ὄντως δὲ ἡ νῦν ἔκπτωσις τῶν χαρτίνων ρουβλίων εἶνε ὁ πρόδρομος τῆς προσδοκωμένης ἐν γένει διὰ τὰ Ρωσσικὰ χρεώγραφα. Πτῶσις δὲ ἐν γένει τῶν Ρωσσικῶν χρεωγράφων θὰ ζημιώσῃ τοὺς Γάλλους κεφαλαιούχους, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς Γάλλους τραπεζίτας, οἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχουσιν εἰς χεῖράς των πολὺ μεγάλα ποσὰ ἐκ τῶν χρεωγράφων τούτων. Ἂν δὲ παρηκολούθει καὶ σοβαρὰ πολιτικὴ ταραχὴ τὸν ἐκπεσμὸν τῶν Ρωσσικῶν χρεωγράφων δυνατὸν ν' ἀποβῇ τῳόντι πολὺ σπουδαῖος.

Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, αὕτη δὲν ἐνδιαφέρεται πολὺ εἰς τὰ Ρωσσικὰ χρεώγραφα· βεβαίως ὅμως, ἡ ὑπερτίμησις τοῦ σίτου ἤθελεν ἐπηρεάσει τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐλαττώσει τὴν δι' ἄλλα εἴδη δαπάνην τοῦ ἄρτου. Ἡ ὕψωσις ὅμως τοῦ ἄρτου ἀδύνατον νὰ προβῇ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ βλάψῃ οὐσιωδῶς τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη ὁ ἄρτος ἦτο ἐξαιρετικῶς εὐωνος, δύσκολον δὲ φαίνεται νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ φέρῃ πανταχοῦ πενίαν. Ἐν τούτοις ἡ τιμὴ θὰ ἐλαττώσῃ τὰ δι' ἄλλας προμηθείας μέσα τῶν ἐργατικῶν τάξεων, θὰ ἐνισχύσῃ δὲ τὴν ροπὴν τὴν τείνουσαν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐμπορίου.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 5 Σεπτεμβρίου τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων τῆς Ἀγγλίας ἦτο 34,127,761 λίραι στερλίναι.

* * *

Ὁ νικητὴς τῶν ἱπποδρομίων τῆς Σαὶντ-Λεζὲρ τῆς Ἀγγλίας ἵππος ὁ καλούμενος Κόμμων ἐπωλήθη εἰς τὸ φοβερὸν ποσὸν δεκατεσσάρων χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν. Ἐπωλήθη ὡς ἐπιβήτωρ διὰ ρ ά τ ζ α ν, ὡς λέγομεν, καθ' ὅτι εἶνε ἐξόχου καλλονῆς, συμμετρίας καὶ ὠκύτητος. Ὁ ἵππος οὗτος ἀνῆκεν εἰς τὸν Σὶρ Φρειδερῖκον Τζόνστων ἐνίκησε δὲ τοὺς περιφανεῖς ἵππους τοῦ κ. Μπλάνκ καὶ τοῦ Σαὶν-Σιμὼν τοῦ συνταγματάρχου Νόρθ καὶ ἐξ ἄλλους.

* * *

Ἡ διευθύντρια τοῦ ταχυδρομείου τῆς Γιβραλτὰρ λαμβάνει κατ' ἔτος 700 λίρας στερλίνας μισθὸν δηλαδὴ 31,000 δραχμῶν σχεδὸν τὸ τριπλάσιον ἑνὸς ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Οἱ Ἰνδοὶ πιστεύοντες ὅτι ὁ Θεὸς Ζουγγερνάουτ ἀπαυδήσας νὰ βλέπῃ τὸν ναόν του τῆς Πούρεε καταπίπτοντα τὸν ἐγκατέλειψε μεταβὰς δι' ἀλλαγὴν εἰς τὴν Σαντιπόρ, ἀπεφάσισαν νὰ τοῦ οἰκοδομήσουν ἐκεῖ μεγαλοπρεπέστερον νέον ναόν. Εὐτυχῶς οἱ ἰδικοί μας ἅγιοι ποτὲ δὲν ἀποικοῦσιν ἐκ τῆς μιᾶς πόλεως ἢ νήσου εἰς τὴν ἄλλην· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἔπρεπε νὰ ὑπερβῇ ἐκεῖνον τῶν οἴκων τῶν μεγάλων πόλεών μας.

* * *

Ὁ ἀντικόμης δὲ Σαὶξ δὲ Σαὶντ Ἄκμονς ἐπιστρέψας ἐσχάτως ἐκ τῆς Ἀλγερίας ἐδημοσίευσεν ὅτι ἡ τυπικὴ Ἀραψγυνὴ ἐγείρεται μὲ τὸ λυκαυγὲς καὶ ἄρχεται νὰ ἀλέθῃ τὸν ἄλευρον τοῦ οἴκου, τόσον ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν οἰκογένειαν 24 ὥρας. Μετὰ ταῦτα περιποιεῖται τοὺς ἵππους, ὁδηγεῖ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας εἰς τὴν νομήν των, φέρει τὸ ὕδωρ εἰς τὸν οἶκον συναθροίζει τὰ ἀναγκαῖα ξύλα διὰ τὴν μαγειρικὴν καὶ θερμασίαν, σουγκαρίζει καὶ κάμνει ὅλας τὰς βρωμοδουλιὰς τοῦ σπητιοῦ. Ἔπειτα πλύνεται καὶ στολίζεται μὲ τὰ καλλίτερα ἐνδύματά της διότι αἱ γυναῖκες τῆς ἐρήμου ἀγαποῦν τὰ ὡραῖα πράγματα ὡς αἱ πεπολιτισμέναι ἀδελφαί των. Τί ἔδιδον τινὲς τῶν ντεμπέλιδων τῶν καφενείων μας οἰκογενειαρχῶν νὰ εἶχον μίαν τοιαύτην σύζυγον ἀντὶ τῶν διασκεδαζουσῶν ἄλλως πως κατὰ τὴν ἀπουσίαν των ἐξ οὗ καὶ οἱ καυγάδες, τὰ ξυλοκοπήματα, αἱ ἀτιμώσεις, οἱ φόνοι καὶ αἱ αὐτοκτονίαι.

* * *

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Γαλλία ἐξήγαγε 3,100,831 τόνους λιθάνθρακων.

* * *

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπλήρωσε 335,800 λίρας στερλίνας ἐπιχορήγησιν τῶν ναυπηγουμένων πλοίων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν της.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν οὓς μετέφερον οἱ Ἰνδικοὶ σιδηρόδρομοι τὸ 1899 ἀνῆλθεν εἰς 113,823,810.

* * *

Ἡ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων τῆς Φιλαδελφίας καὶ Ρεντίν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἤρχισε νὰ μεταχειρίζηται χαλύβδινα Σλέεπερς ἀντὶ ξυλίνων.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχημάτων εἰς τοὺς ἰνδικοὺς σιδηροδρόμους δεικνύει τὸ παρελθὸν ἔτος αὔξησιν 308 συγκρινόμενος μὲ τὰ παρελθόντα ἔτη.

* * *

Προετοιμάζεται νέα ἐκδρομὴ γαλλικὴ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Ἐμίλε Γουίλλον, ὅπως διατρέξῃ τὸ βόρειον μέρος τῆς Μελαχώρας προσπαθήσας δὲ νὰ φθάσῃ τὸ Σαὶντ-λουὶς τῆς Ἀφρικῆς διὰ τῆς Γκάμπιας καὶ τῆς Σενεγκάλ.

* * *

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας διαρκεσσης τῆς ἕλης περιόδου της ἦσαν τὸ 1886, 6,229 τὸ 1887 32,518 τὸ 1888, 36,033, τὸ 1889 25,587, τὸ 1899 29,817. Ἅπασαι δ' αἱ συνεδριάσεις ἦσαν 730.

* * *

Ὅλοι οἱ μαῦροι οἱ κατοικοῦντες τὴν Γαλλίαν δὲν ἀνέρχονται εἰς 550. Οἱ δὲ παρισιοι μὲ πληθυσμὸν σήμερον 2,500,000 ψυχῶν μόλις περιέχουσιν ἑκατόν.

* * *

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς Ἰρλανδίας ἐπληρώθη παρὰ τοῦ δημοσίου διὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του 23,892 λίρας στερλίνας δηλαδὴ 5.973 κατ' ἔτος. Ὁ δὲ ἀντεισαγγελεὺς 9,471 λίρας στερλίνας δηλαδὴ 2,377 κατ' ἔτος.

Αἱ ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας εἰς Ἀφρικὴν ἤδη ἀνέρχονται εἰς 1,900,415, πλίθρα 5,701,235 στρέμματα.

* * *

Ἐν ὅλῃ τῇ Ἱσπανίᾳ μόνον 3,231 παῖδες φοιτῶσι τὰ σχολεῖα τῆς Κυριακῆς.

ΠΩΣ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΙΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΥΔΡΟΦΟΒΙΑΝ

Σινική τις ἐφημερὶς δημοσιευομένη εἰς τὴν Σίκκαπορ τελευταίως διεπραγματεύθη τὸ ζήτημα τῆς ὑδροφοβίας καὶ τῶν διατρεχομένων κινδύνων παρὰ τῶν ἀδεσπότων κυνῶν; οὖσα δὲ ἐναντία τῆς καταστροφῆς τῶν κυνῶν γράφει ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐγείρῃ τις τοιοῦτον πάταγον διὰ τὴν ὑδροφοβίαν καὶ φονεύῃ τόσον ἀδίκως τοὺς καλλιτέρους φίλους τοῦ ἀνθρώπου, τοὺς κύνας, ὅταν ὑπάρχῃ εὔκολος τρόπος θεραπείας. Οἱ εὐρωπαῖοι ἰατροί, λέγει, δὲν ἀνεκάλυψαν ἔτι τὴν ἀρίστην συνταγὴν δι' αὐτὴν τὴν ἀσθένειαν, δι' ὃ ἡ θεραπευτικὴ των μέθοδος γενικῶς δὲν εἶνε ἐπιτυχής. Ὅταν τὰ ἐνδύματα ἑνὸς κυρίου διαπερασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὀδόντας τοῦ λυσσῶντος κυνὸς τὸ δηλητήριον τοῦ ζῴου εἰσέρχεται ἐν τῇ πληγῇ, μετά τινα χρόνον τοῦτο ἀναπτύσσεται ἐν τῷ σώματι ὁ δὲ δηχθεὶς δεικνύει συμπτώματα φρενοβλαβείας. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ τῆς ἀσθενείας πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἰατρικὴ τακτικὴ θεραπεία, ἄλλως τε θὰ μιμηθῇ τὰς κινήσεις τοῦ κυνός; θὰ ὀσφραίνηται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κατά τι καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ ὑλακτῇ μέχρι θανάτου. Εἰς τινας περιστάσεις ὅταν ὁ ἄνθρωπος δηχθῇ παρά τινος κυνὸς δὲν λαμβάνει ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τοῦτο. Ἁπλῶς σταματᾷ τὸ αἷμα, θέτει τινὰ ἰατρικὰ ἐπὶ τῆς πληγῆς καὶ ὅταν αὕτη ἐπουλωθῇ φρονεῖ, ὅτι ὁ κίνδυνος παρῆλθε. Ἀλλὰ λησμονεῖ, ὅτι μολονότι ἡ πληγὴ ἐπουλώθη τὸ δηλητήριον δὲν ἐξῆλθε δι' ὃ εἴς τινα μέλλουσαν περίοδον βεβαίως ἀναφαίνεται. Εἰς τὸ λάθος τοῦτο ὑποπίπτουσι γενικῶς ὅλοι οἱ εὐρωπαῖοι ἰατροί. Διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, ἐὰν ὁ ἀσθενὴς πάσχῃ ἢ μέλλει νὰ πάθῃ ἀπὸ ὑδροφοβίαν πρέπει νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἑπομένην μέθοδον. Λάβετε ἓν ὀρειχάλκινον ἠχεῖον (gong) μετ' ἐκτενοῦς ἠχοῦς καὶ κρούσατέ το ἐνώπιον τοῦ πάσχοντος. Ἐὰν πάσχῃ ἀπὸ ὑδροφοβίαν πάραυτα θέλει δείξει σημεῖα φρενοφλαβείας· τότε ἀερίσατέ τον μὲ ἓν φύλλον τοῦ δένδρου φοίνικος, καὶ θὰ ζαρώσῃ καὶ πέσῃ κάτω ἐκ μεγάλου φόβου. Ἅμα λοιπὸν ἡ ἀσθένεια τῆς ὑδροφοβίας ἐκδηλωθῇ οὕτω, πρέπει ἀμέσως νὰ κάμητε τὸ ἑπόμενον σπουδαιότατον βῆμα. Ἐρευνήσατε τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν αὐτῇ ὑπάρχει θρὶξ πρασίνη ἰσχυροτέρα ἀπ' ὅλας τὰς λοιπὰς τῆς κεφαλῆς. ἡ ὑδροφοβία γεννᾷ τὴν τρίχα αὐτήν· ἅμα λοιπὸν ἀνακαλύψητε τὴν πρασίνην τρίχα ἀποσπάσατε αὐτὴν ριζηδὸν ὥστε νὰ μὴ μείνῃ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος της. Τότε ἡ ὑδροφοβία ἐθεραπεύθη διὰ παντός· ἐννοητέον, ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς πρασίνης τριχὸς πρέπει νὰ ποτίσητε τὸν ἀσθενῆ μέ τι ἀντίδοτον τῶν δηλητηρίων, ὅπως γείνει ἡ θεραπεία ἐντελής.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ὁ Κινέζος Παστὲρ σπουδαιολογῇ ἢ κοροϊδεύῃ τοὺς Εὐρωπαίους ἰατρούς.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.